

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 80

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 27. marts

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV Paziņojumi		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Tiesa		
2010/C 80/01	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 63, 13.3.2010.	1
2010/C 80/02	Jaunā Tiesas locekļa zvēresta sniegšana	1
V Atzinumi		
JURIDISKAS PROCEDŪRAS		
Tiesa		
2010/C 80/03	Lieta C-373/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 11. februāra spriedums (<i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Hoesch Metals and Alloys GmbH/Hauptzollamt Aachen</i> (Kopienas Muitas kodekss — 24. pants — Preču nepreferenciāla izcelsme — Izcelsmi nosakoša pārstrāde vai apstrāde — Ķīnas izcelsmes silīcija bloki — Bloku sadalīšana, sasmalcināšana un attīrīšana, kā arī granulu sijāšana, šķirošana pēc izmēra un iesaiņošana Indijā — Dempings — Regulas (EK) Nr. 398/2004 spēkā esamība)	2

LV

Cena:
EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2010/C 80/04	Lieta C-405/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 11. februāra spriedums (<i>Vestre Landsret — Dānija</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ingeniørforeningen i Danmark</i> , kas pārstāv <i>Bertram Holst/Dansk Arbejdsgiverforening</i> , kas pārstāv <i>Babcock & Wilcox Vølund ApS</i> (Sociālā politika — Darbaņēmēju informēšana un uzklausišana — Direktīva 2002/14/EK — Direktīvas transponēšana, izmantojot likumu un darba koplīgumu — Darba koplīguma sekas darbaņēmējam, kas nav arodbiedrības, kura ir noslēgusi minēto darba koplīgumu, biedrs — 7. pants — Darbaņēmēju pārstāvju aizsardzība — Prasība par pastiprinātu aizsardzību pret atlaišanu — Neesamība) 2	2
2010/C 80/05	Lieta C-523/08: Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 11. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/71/EK — Īpaša procedūra trešo valstu pilsoņu uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos — Netransponēšana noteiktajā termiņā) 3	3
2010/C 80/06	Lieta C-541/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 11. februāra spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Fokus Invest AG/Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)</i> (Nolīgums starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos — Nolīguma I pielikuma 25. pants — Līguma par Eiropas Savienību 63. pants un 64. panta 1. punkts — Kapitāla brīva aprīte — Saskaņā ar dalībvalsts tiesībām dibināta sabiedrība, kuras kapitāla daļas pieder Šveices sabiedrībai — Šīs sabiedrības veikta nekustamā īpašuma, kas atrodas šajā dalībvalstī, iegāde) 4	4
2010/C 80/07	Lieta C-14/09: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 4. februāra spriedums (<i>Verwaltungsgericht Berlin</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Hava Genc/Land Berlin</i> (EEK un Turcijas Asociācijas līgums — Asociācijas padomes Lēmums Nr. 1/80 — 6. panta 1. punkts — “Darbaņēmēja” jēdziens — Mazsvārīga algota darba veikšana — Iegūto tiesību zaudēšanas nosacījums) 4	4
2010/C 80/08	Lieta C-18/09: Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 4. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Regula (EEK) Nr. 4055/86 — 1. pants — Jūras pārvadājumi — Vispārējām interesēm kalpojošas ostas — Ostas nodevas — Atbrīvojumi un atlaides) 5	5
2010/C 80/09	Lieta C-88/09: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 11. februāra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Graphic Procédé/Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique</i> (Nodokļi — Sestā PVN direktīva — Reprogrāfijas darbība — “Preču piegādes” un “pakalpojumu sniegšanas” jēdzieni — Atšķirības kritēriji) 5	5
2010/C 80/10	Lieta C-185/09: Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 4. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Zviedrijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/24/EK — Elektroniskās komunikācijas — Datu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu, saglabāšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā) 6	6
2010/C 80/11	Lieta C-186/09: Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 4. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/113/EK — Vīriešu un sieviešu vienlīdzība — Pieeja precēm un pakalpojumiem, preču piegāde un pakalpojumu sniegšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā attiecībā uz Gibraltāru) 6	6

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 80/12	Lieta C-259/09: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 4. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (Ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana — Netransponēšana vai valsts transponēšanas pasākumu nepaziņošana)	7
2010/C 80/13	Lieta C-498/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 29. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-225/07 un T-364/07 Thomson Sales Europe/Komisija 2009. gada 3. decembrī iesniedza Thomson Sales Europe	7
2010/C 80/14	Lieta C-519/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 14. decembrī iesniedza Arbeitsgericht Wuppertal (Vācija) — Dieter May/AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse	8
2010/C 80/15	Lieta C-543/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 22. decembrī iesniedza Bundesverwaltungsgericht (Vācija) — Deutsche Telekom AG/Vācijas Federatīvā Republika	8
2010/C 80/16	Lieta C-546/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 23. decembrī iesniedza Varhoven administrativen Sad (Augstākā administratīvā tiesa)(Bulgārija) — Aurubis Bulgaria/Nachalnik na Mitnitsa — Sofia	9
2010/C 80/17	Lieta C-548/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-390/08 Bank Melli Iran/Padome 2009. gada 23. decembrī iesniedza Bank Melli Iran	10
2010/C 80/18	Lieta C-549/09: Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī — Eiropas Komisija/Francijas Republika	11
2010/C 80/19	Lieta C-552/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-140/08 Ferrero SpA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), Tirol Milch reg. Gen.mbh Innsbruck 2009. gada 24. decembrī iesniedza Ferrero SpA	11
2010/C 80/20	Lieta C-554/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 31. decembrī iesniedza Oberlandesgericht Stuttgart (Vācija) — Andreas Michael Seeger/Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart	12
2010/C 80/21	Lieta C-6/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. janvārī — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste	12
2010/C 80/22	Lieta C-8/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. janvārī — Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	13
2010/C 80/23	Lieta C-11/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 8. janvārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden — Staatssecretaris van Financiën/Marishipping and Transport BV	13
2010/C 80/24	Lieta C-12/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 8. janvārī iesniedza Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) — LECSON Elektromobile GmbH/Hauptzollamt Dortmund	14

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 80/25	Lieta C-13/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. janvārī iesniedza <i>Rechtbank van eerste aanleg te Brussel</i> (Beļģija) — <i>Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV/Belgische Staat</i>	14
2010/C 80/26	Lieta C-18/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 12. janvārī iesniedza <i>Landgericht Berlin</i> (Vācija) — <i>Agrargenossenschaft Münchehofe e.G./BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH</i>	14
2010/C 80/27	Lieta C-19/10: Prasība, kas celta 2010. gada 12. janvārī — Eiropas Komisija/Itālijas Republika	15
2010/C 80/28	Lieta C-22/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2009. gada 11. novembra spriedumu lietā T-150/08 <i>REWE-Zentral AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi), persona, kas iestājusies lietā — <i>Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG</i> , 2010. gada 14. janvārī iesniedza <i>REWE-Zentral AG</i>	15
2010/C 80/29	Lieta C-28/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 24. septembra rīkojumu lietā T-110/09 <i>Mehmet Salih Bayramoglu</i> /Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome 2009. gada 21. decembrī iesniedza <i>Mehmet Salih Bayramoglu</i>	16
2010/C 80/30	Lieta C-29/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 18. janvārī iesniedza <i>Cour d'appel</i> (Luksemburga) — <i>Heiko Koelzsch/État du Grand-Duché de Luxembourg</i>	16
2010/C 80/31	Lieta C-35/10: Prasība, kas celta 2010. gada 21. janvārī — Eiropas Komisija/Francijas Republika	17
2010/C 80/32	Lieta C-36/10: Prasība, kas celta 2010. gada 22. janvārī — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste	17
2010/C 80/33	Lieta C-38/10: Prasība, kas celta 2010. gada 22. janvārī — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika	18
2010/C 80/34	Lieta C-41/10: Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste	19
2010/C 80/35	Lieta C-46/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 28. janvārī iesniedza <i>Højesteret</i> (Dānija) — <i>Viking Gas A/S/BP Gas A/S</i>	20
2010/C 80/36	Lieta C-47/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2009. gada 18. novembra spriedumu lietā T-375/04 <i>Scheucher-Fleisch GmbH</i> u.c./Eiropas Kopienu Komisija 2010. gada 28. janvārī iesniedza (27.01.2010. elektroniskā pasta vēstule) Austrijas Republika	21
2010/C 80/37	Lieta C-49/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika ...	22

2010/C 80/38	Lieta C-73/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2009. gada 30. novembra rīkojumu lietā T-2/09 <i>Internationale Fruchthandlung Gesellschaft Weichert & Co. KG</i> /Eiropas Komisija 2010. gada 9. februārī iesniedza <i>Internationale Fruchthandlung Gesellschaft Weichert & Co. KG</i> ...	22
--------------	--	----

Vispārējā tiesa

2010/C 80/39	Lieta T-340/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 9. februāra spriedums — <i>Evropaiki Dynamiki</i> /Komisija (Šķīrējklauzula — Programma “eContent” — Līgums par projektu, kura mērķis ir nodrošināt maksimālu programmas efektivitāti un vislielāko iespējamo mērķauditorijas dalību — Līguma neizpilde — Līguma laušana)	23
2010/C 80/40	Lieta T-344/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 10. februāra spriedums — <i>O2 (Germany)</i> /ITSB (“Homezone”) (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Homezone” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamatojumi — Atšķirtspēja — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts)	23
2010/C 80/41	Lieta T-472/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 3. februāra spriedums — <i>Enercon</i> /ITSB — <i>Hasbro</i> (“ENERCON”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ENERCON” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “TRANSFORMERS ENERCON” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	24
2010/C 80/42	Lieta T-289/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 11. februāra spriedums — <i>Deutsche BKK</i> /ITSB (“Deutsche BKK”) (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Deutsche BKK” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamatojumi — Aprakstošais raksturs un atšķirtspējas neesamība — Izmantošanas rezultātā iegūtas atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 3. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 3. punkts) — Regulas Nr. 40/94 73. pants un 74. panta 1. punkta pirmais teikums (tagad — Regulas Nr. 207/2009 75. pants un 76. panta 1. punkta pirmais teikums)	24
2010/C 80/43	Lieta T-113/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 9. februāra spriedums — <i>PromoCell bioscience alive</i> /ITSB (“SupplementPack”) (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “SupplementPack” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)	25
2010/C 80/44	Lieta T-385/05 TO R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 4. februāra rīkojums — <i>Portugal/Transnautica</i> un Komisija (Pagaidu noregulējums — Muitas savienība — Trešās personas iebildums — Pirmās instances tiesas spriedums — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība)	25

2010/C 80/45	Lieta T-514/09 R: Pagaidu noregulējuma tiesneša 2010. gada 5. februāra rīkojums — <i>De Post</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Publiskie iepirkumi — Kopienas uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība)	25
2010/C 80/46	Lieta T-508/09: Prasība, kas celta 2009. gada 22. decembrī — <i>Cañas</i> /Komisija	26
2010/C 80/47	Lieta T-509/09: Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Portugāle/Komisija	26
2010/C 80/48	Lieta T-511/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — <i>Niki Luftfahrt</i> /Komisija	27
2010/C 80/49	Lieta T-512/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — <i>Rusal Armenal</i> /Padome	28
2010/C 80/50	Lieta T-518/09: Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī — <i>Ecoceane</i> /EMSA	29
2010/C 80/51	Lieta T-520/09: Prasība, kas celta 2009. gada 24. decembrī — <i>TF1 u.c.</i> /Komisija	30
2010/C 80/52	Lieta T-525/09: Prasība, kas celta 2009. gada 28. decembrī — <i>MIP Metro/ITSB Metronia</i> ("METRONIA")	31
2010/C 80/53	Lieta T-526/09: Prasība, kas celta 2009. gada 28. decembrī — <i>PAKI Logistics/ITSB</i> ("PAKI")	31
2010/C 80/54	Lieta T-529/09: Prasība, kas celta 2009. gada 31. decembrī — <i>In 't Veld</i> /Padome	32
2010/C 80/55	Lieta T-5/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. janvārī — Komisija/ <i>Earthscan</i>	33
2010/C 80/56	Lieta T-7/10: Prasība, kas celta 2010. gada 7. janvārī — <i>Diagnostiko kai therapeftiko kentro Athinon "Ygeia"/ITSB</i>	33
2010/C 80/57	Lieta T-9/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. janvārī — <i>Evropaiki Dynamiki</i> /Komisija	34
2010/C 80/58	Lieta T-13/10: Prasība, kas celta 2010. gada 20. janvārī — <i>Goutier/ITSB</i> — <i>Rauch</i> ("ARANTAX")	35
2010/C 80/59	Lieta T-14/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. janvārī — <i>CheckMobile/ITSB</i> ("carcheck")	35
2010/C 80/60	Lieta T-17/10: Prasība, kas celta 2010. gada 19. janvārī — <i>Steinberg</i> /Komisija	36
2010/C 80/61	Lieta T-23/10: Prasība, kas celta 2010. gada 27. janvārī — <i>Arkema France</i> /Komisija	37

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU
SNIEGTI PAZIŅOJUMI

TIESA

(2010/C 80/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 63, 13.3.2010.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 51, 27.2.2010.

OV C 37, 13.2.2010.

OV C 24, 30.1.2010.

OV C 11, 16.1.2010.

OV C 312, 19.12.2009.

OV C 297, 5.12.2009.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>**Jaunā Tiesas locekļa zvēresta sniegšana**

(2010/C 80/02)

Kruss Viljalons [*Cruz Villalón*] pēc dalībvalstu valdību pārstāvju 2009. gada 30. novembra lēmuma⁽¹⁾, ar kuru viņš tika iecelts par Eiropas Kopienu Tiesas ģenerālvokātu laikposmam no 2009. gada 30. novembra līdz 2015. gada 6. oktobrim, Tiesā 2009. gada 14. decembrī deva zvērestu.

⁽¹⁾ OV L 14, 20.01.2010., 12. lpp.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 11. februāra spriedums (*Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Hoesch Metals and Alloys GmbH/Hauptzollamt Aachen*

(Lieta C-373/08) ⁽¹⁾

(Kopienas Muitas kodekss — 24. pants — Preču nepreferenciāla izcelsme — Izcelsmi nosakoša pārstrāde vai apstrāde — Ķīnas izcelsmes silīcija bloki — Bloku sadalīšana, sasmalcināšana un attīrīšana, kā arī granulu sijāšana, šķirošana pēc izmēra un iesaiņošana Indijā — *Dempings* — Regulas (EK) Nr. 398/2004 spēkā esamība)

(2010/C 80/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Hoesch Metals and Alloys GmbH*Atbildētāja: *Hauptzollamt Aachen*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Düsseldorf* — Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 24. panta interpretācija — Padomes 2004. gada 2. marta Regulas (EK) Nr. 398/2004, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes silīcija importu (OV L 66, 15. lpp.), spēkā esamība — Preces izcelsmi nosakošas "būtiskas pārstrādes vai pārstrādes" jēdziens — Ķīnas izcelsmes silīcija metāla bloku attīrīšana un sasmalcināšana, kā arī šādi iegūto silīcija granulu šķirošana, sadalīšana un iesaiņošana

Rezolutīvā daļa:

- 1) tāda silīcija bloku sadalīšana, sasmalcināšana un attīrīšana, kā arī sasmalcināšanas ceļā iegūto silīcija granulu tālāka sijāšana, šķirošana un iesaiņošana kā pamata prāvā veiktās nav izcelsmi nosakoša pārstrāde vai apstrāde Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 24. panta izpratnē;
- 2) otrā iesniedzējtiesas uzdotā jautājuma izvērtējumā nav konstatēts neviens tāds apstāklis, kas varētu ietekmēt Padomes 2004. gada 2. marta Regulas (EK) Nr. 398/2004, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes silīcija importu, spēkā esamību.

⁽¹⁾ OV C 272, 25.10.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 11. februāra spriedums (*Vestre Landsret* — Dānija lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Ingeniørforeningen i Danmark*, kas pārstāv *Bertram Holst/Dansk Arbejdsgiverforening*, kas pārstāv *Babcock & Wilcox Vølund ApS*

(Lieta C-405/08) ⁽¹⁾

(Sociālā politika — Darbaņēmēju informēšana un uzklausišana — Direktīva 2002/14/EK — Direktīvas transponēšana, izmantojot likumu un darba koplīgumu — Darba koplīguma sekas darbaņēmējam, kas nav arodbiedrības, kura ir noslēgusi minēto darba koplīgumu, biedrs — 7. pants — Darbaņēmēju pārstāvju aizsardzība — Prasība par pastiprinātu aizsardzību pret atlaišanu — *Neesamība*)

(2010/C 80/04)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ingeniørforeningen i Danmark, kas pārstāv Bertram Holst

Atbildētāja: Dansk Arbejdsgiverforening, kas pārstāv Babcock & Wilcox Vølund ApS

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Vestre Landsret* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku [darba ņēmēju] informēšanai un uzklaušanai Eiropas Kopienā (OV L 80, 29. lpp.), 7. panta interpretācija — Direktīvas transponēšana, izmantojot darba koplīgumu — Darba koplīguma sekas uz darbinieku [darba ņēmēju], kurš nav arodbiedrības, kura ir noslēgusi minēto darba koplīgumu, biedrs — Likums, ar kuru tika veikta transponēšana un kurā tām darbinieku [darba ņēmēju] grupām, uz kurām neattiecas darba koplīgums, nav paredzēta stiprāka aizsardzība pret atlaišanu par jau esošo aizsardzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīva 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku [darba ņēmēju] informēšanai un uzklaušanai Eiropas Kopienā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neliedz šo direktīvu transponēt, savstarpēji vienojoties, kā rezultātā uz daļu darba ņēmēju attiecas darba koplīgums, lai gan šīs attiecīgās kategorijas darba ņēmēji nav tādas arodbiedrības biedri, kura parakstījusi minēto koplīgumu, un lai gan to darbības nozari nepārstāv šī arodbiedrība, ja minētais darba koplīgums darba ņēmējiem, uz kuriem tas attiecas, garantē efektīvu viņiem šajā direktīvā paredzēto tiesību aizsardzību;
- 2) Direktīvas 2002/14 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav noteikts, ka darba ņēmējiem tiek piešķirta pastiprināta aizsardzība pret atlaišanu. Tomēr, veicot jebkuru pasākumu, kas paredzēts ar likumu vai ar darba koplīgumu, lai transponētu šo direktīvu, ir jāievēro minētajā 7. pantā paredzētais minimālais aizsardzības apjoms.

Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 11. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-523/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/71/EK — Īpaša procedūra trešo valstu pilsoņu uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2010/C 80/05)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande un M.-A. Rabanal Suárez)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — B. Plaza Cruz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu aktu nepieņemšana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2005. gada 12. oktobra Direktīvas 2005/71/EK par īpašu procedūru trešo valstu valsts piederīgo uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos (OV L 289, 15. lpp.) prasības, nepieņemšana paredzētajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktos, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2005. gada 12. oktobra Direktīvas 2005/71/EK par īpašu procedūru trešo valstu valsts piederīgo uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos prasības, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 301, 22. 11. 2008.

⁽¹⁾ OV C 19, 24.01.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 11. februāra spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Fokus Invest AG/Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Lieta C-541/08) ⁽¹⁾

(Nolīgums starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos — Nolīguma I pielikuma 25. pants — Līguma par Eiropas Savienību 63. pants un 64. panta 1. punkts — Kapitāla brīva aprīte — Saskaņā ar dalībvalsts tiesībām dibināta sabiedrība, kuras kapitāla daļas pieder Šveices sabiedrībai — Šīs sabiedrības veikta nekustamā īpašuma, kas atrodas šajā dalībvalstī, iegāde)

(2010/C 80/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Fokus Invest AG

Atbildētājs: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof (Austrija) — EKL 57. panta 1. punkta, kā arī 1999. gada 21. jūnija Līguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos (OV L 114, 6. lpp.) I pielikuma 25. panta interpretācija — Vienlīdzīgas attieksmes principa piemērošana juridiskām personām — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko paredz iepriekšēju atļauju sistēmu gadījumos, kad nekustamo īpašumu iegādājas ārvalstnieks — Nekustamais īpašums, ko iegūst valsts sabiedrība, kuras daļas 100 % apmērā pieder Šveicē reģistrētām sabiedrībām

Rezolutīvā daļa:

- 1) 1999. gada 21. jūnijā Luksemburgā parakstītā Nolīguma starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos I pielikuma 25. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka nekustamā īpašuma iegādes jomā noteiktā vienlīdzīgā attieksme salīdzinājumā ar pilsoņiem attiecas tikai uz fiziskām personām;

- 2) Līguma par Eiropas Savienību 64. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka 1998. gada 4. marta Vīnes likuma par nekustamā īpašuma iegūšanas noteikumiem ārvalstniekiem (Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz) noteikumi, kuros ārvalstu pilsoņiem nekustamā īpašuma iegādei Vīnes federālajā zemē ir noteikts pienākums šīs iegādes mērķiem saņemt atļauju vai iesniegt apstiprinājumu, saskaņā ar kuru ir izpildīti šajā likumā paredzētie nosacījumi atbrīvojuma no šāda pienākuma saņemšanai, ir kapitāla brīvas aprītes ierobežojums, kas pieļaujams attiecībā uz Šveices Konfederāciju kā uz trešo valsti.

⁽¹⁾ OV C 55, 07.03.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 4. februāra spriedums (Verwaltungsgericht Berlin (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Hava Genc/Land Berlin

(Lieta C-14/09) ⁽¹⁾

(EEK un Turcijas Asociācijas līgums — Asociācijas padomes Lēmums Nr. 1/80 — 6. panta 1. punkts — “Darba ņēmēja” jēdziens — Mazsvarīga algota darba veikšana — Iegūto tiesību zaudēšanas nosacījums)

(2010/C 80/07)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Berlin

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Hava Genc

Atbildētāja: Land Berlin

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Verwaltungsgericht Berlin — EEK un Turcijas Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkta interpretācija — Tāda Turcijas pilsoņa uzturēšanās tiesības dalībvalstī, kura iecelšanas pamats šajā dalībvalstī vairs nepastāv, un kurš veic tikai minimālu profesionālo darbību 5,5 stundas nedēļā — Minimālās prasības, lai darba attiecības varētu uzskatīt par “pastāvīgu nodarbošanos” Lēmuma 1/80 izpratnē

Rezolutīvā daļa:

- 1) persona tādā situācijā kā prasītāja pamata lietā ir darba ņēmējs 6. panta 1. punkta nozīmē 1980. gada 19. septembra Lēmumā Nr. 1/80 par asociācijas izveidošanu, ko pieņēmusi Asociācijas padome, kas izveidota ar līgumu, ar ko nodibināta asociāciju starp Eiropas Ekonomikas Kopien un Turciju, ar nosacījumu, ka attiecīgais algotais darbs pēc rakstura ir īstens un faktiskais. Iesniedzējtiesai ir jāveic vajadzīgā faktu pārbaude, lai novērtētu, vai tas tā ir lietā, kuru tiesa izskata;
- 2) Turcijas darba ņēmējs Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkta nozīmē var pamatoties uz tiesībām brīvi pārvietoties, ko viņš iegūst no līguma, ar ko nodibināta asociācija starp Eiropas Ekonomikas Kopien un Turciju, lai arī vairs nepastāv viņa ieceļošanas iemesls uzņēmējā dalībvalstī. Tiklīdz šāds darba ņēmējs izpilda minētā 6. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus, viņa tiesības uzturēties uzņēmējā dalībvalstī nevar tikt pakļautas papildu nosacījumiem par interešu esamību, kas varētu pamatot uzturēšanos, vai par nodarbinātības raksturu.

(¹) OV C 102, 01.05.2009.

Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 4. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-18/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Regula (EEK) Nr. 4055/86 — 1. pants — Jūras pārvadājumi — Vispārējām interesēm kalpojošas ostas — Ostas nodevas — Atbrīvojumi un atlaides)

(2010/C 80/08)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — K. Simonsson un L. Lozano Palacios)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāve — B. Plaza Cruz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1986. gada 22. decembra Regulas (EEK) Nr. 4055/86, ar ko brīvas pakal-

pojumu sniegšanas principu piemēro jūras pārvadājumiem starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm (OV L 378, 1. lpp.), 1. panta pārkāpums — Vispārējām interesēm kalpojošas ostas — Ostas nodevu atlaides un atbrīvojumi

Rezolutīvā daļa:

- 1) atstājot spēkā 2003. gada 26. novembra Likuma Nr. 48/2003 par vispārējām interesēm kalpojošo ostu finansēšanas un pakalpojumu sniegšanas kārtību 24. panta 5. punktu un 27. panta 1., 2. un 4. punktu, kuros paredzēta ostas nodevu atlaižu un atbrīvojumu sistēma, Spānijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 1986. gada 22. decembra Regulas (EEK) Nr. 4055/86, ar ko brīvas pakalpojumu sniegšanas principu piemēro jūras pārvadājumiem starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm, 1. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 69, 21.03.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 11. februāra spriedums (Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Graphic Procédé/Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Lieta C-88/09) (¹)

(Nodokļi — Sestā PVN direktīva — Reprogrāfijas darbība — “Preču piegādes” un “pakalpojumu sniegšanas” jēdzieni — Atšķirības kritēriji)

(2010/C 80/09)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Graphic Procédé

Atbildētāja: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Conseil d'État* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 2. panta 1. punkta, 5. panta 1. punkta un 6. panta 1. punkta interpretācija — Reprogrāfija — Kritēriji, kas ir jāņem vērā, nošķirot preču piegādi no pakalpojumu sniegšanas Sestās direktīvas izpratnē

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 5. panta 1. punkts ir interpretējams tādejādi, ka reprogrāfijas darbība atbilst preču piegādes pazīēm tiktāl, ciktāl tā ir tikai vienkārša dokumentu reproducēšana uz konkrētiem materiāliem, jo tiesības ar tiem rīkoties reprogrāfs ir nodevis klientam, kas ir pasūtījis oriģināla kopijas. Šāda darbība tomēr ir jākvalificē kā "pakalpojumu sniegšana" Sestās direktīvas 77/388 6. panta 1. punkta nozīmē, ja ņem vērā, ka tā ir saistīta ar papildu pakalpojumu sniegšanu, kam, ņemot vērā to, kāda nozīme tiem ir adresātam, laiku, kas vajadzīgs to izpildei, nepieciešamo oriģinālo dokumentu apstrādi un kopējo izmaksu daļu, kura attiecas uz šo pakalpojumu sniegšanu, var piemist dominējošs raksturs salīdzinājumā ar preču piegādes darbību, kā rezultātā tie ir to adresāta pašmērķis.

(¹) OV C 113, 16.05.2009.

Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 4. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-185/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/24/EK — Elektroniskās komunikācijas — Datu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu, saglabāšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2010/C 80/10)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Balta un U. Jonsson)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste (pārstāvji — A. Falk un A. Engman)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu aktu nepieņemšana vai nepaziņošana noteiktajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/24/EK par tādu datu saglabāšanu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu vai publiski pieejamu komunikāciju tīklu nodrošināšanu, un par grozījumiem Direktīvā 2002/58/EK (OV L 105, 54. lpp.) prasības

Rezolutīvā daļa:

- 1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/24/EK par tādu datu saglabāšanu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu vai publiski pieejamu komunikāciju tīklu nodrošināšanu, un par grozījumiem Direktīvā 2002/58/EK prasības, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Zviedrijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 180, 01.08.2009.

Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 4. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-186/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/113/EK — Vīriešu un sievietes vienlīdzība — Pieeja precēm un pakalpojumiem, preču piegāde un pakalpojumu sniegšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā attiecībā uz Gibraltāru)

(2010/C 80/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. van Beek un P. Van den Wyngaert)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvis — H. Walker)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Noteikumu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvas 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu (OV L 373, 37. lpp.), prasības, nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot visus normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, prasības, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 180, 01.08.2009.

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 4. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-259/09) (¹)

(Ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana — Netransponēšana vai valsts transponēšanas pasākumu nepaziņošana)

(2010/C 80/12)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Margheli un P. Van den Wyngaert)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvis — S. Ossowski)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu aktu nepieņemšana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/21/EK par

ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK (OV L 102, 15. lpp.) prasības

Rezolutīvā daļa:

- 1) paredzētajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK prasības, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 220, 12.09.2009.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 29. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-225/07 un T-364/07 Thomson Sales Europe/Komisija 2009. gada 3. decembrī iesniedza Thomson Sales Europe

(Lieta C-498/09 P)

(2010/C 80/13)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Thomson Sales Europe (pārstāvji — F. Goguel un F. Foucault, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. septembra spriedumu;

— atcelt Eiropas Komisijas 2007. gada 7. maija Lēmumu REM Nr. 03/05;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs būtībā izvirza trīs apelācijas pamatus.

Pirmajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi EKL 225. pantā noteiktos kompetences noteikumus, pieņemot lēmumu par tā prasību atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2007. gada 20. jūlija vēstuli, neatzīstot, ka ir iegūtas tiesības vēlāk neiegrāmatot ievedmuitas nodokļus par Taizemē ražotajiem krāsainajiem televizoriem, kaut gan iepriekš tā minēto lūgumu ir atzinusi pa nepieņemamu, pamatojoties uz to, ka attiecīgā vēstule nevarēja radīt juridiskas sekas.

Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi tiesības uz aizstāvību un pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, juridiski kvalificējot faktus, jo tā, pirmkārt, ir noraidījusi tā lūgumu nodot lietas dalībnieku rīcībā visus pierādījumus, un, otrkārt, ir nospriedusi, ka ir pierādīta Thomson rupja neuzmanība, jo tam kā pieredzējušam tirgus dalībniekam bija jāprasa no Komisijas precīza informācija par iespēju turpināt deklarēt Taizemē ražotos krāsainos televizorus kā Taizemes izcelsmes preces pēc tam, kad tas sāka iegādāties Korejas un Malajas izcelsmes lampas.

Trešajā pamatā, kam ir trīs daļas, Thomson apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Muitas kodeksa ⁽¹⁾ 239. pantu attiecībā uz iespēju pilnībā vai daļēji atmaksāt samaksātos ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļus vai atlaist muitas parāda summu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs, pirmkārt, apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā ir noraidījusi tā prasības pieteikumu, pārbaudot vienīgi nosacījumu par krāpšanas vai rupjas neuzmanības neesamību, iepriekš neaplūkojot nosacījumu par īpašas situācijas esamību.

Turklāt Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu, juridiski kvalificējot faktus, un tātad kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Muitas kodeksa 239. pantā minētie atļaušanas nosacījumi nav izpildīti. Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tas atbilst šīs normas prasībām, jo šīs lietas apstākļi liecinot par īpašu situāciju, ciktāl Komisija esot grozījusi atbilstošo tiesību normu interpretācijas praksi, pietiekami neinformējot tirgus dalībniekus.

Thomson cita starpā apgalvo, ka tai nav nekādu šaubu par tās darbību likumību, jo tas bija pārlicināts, ka visai tā produkcijai ir piemērojama tikai viena antidempinga nodeva, kas ir faktiski noteikta kopējā nolīgumā ar Komisiju. Tādējādi nevar uzskatīt, ka tas ir pieļāvis neuzmanību.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 14. decembrī iesniedza *Arbeitsgericht Wuppertal* (Vācija) — Dieter May/AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

(Lieta C-519/09)

(2010/C 80/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Wuppertal

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Dieter May

Atbildētāja: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

Prejudiciālie jautājumi

Vai darba ņēmēja jēdziens Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ (Direktīvas 93/104/EK 7. pants) 7. panta 1. un 2. panta izpratnē [...] attiecas arī uz tādā publisko tiesību apvienībā saskaņā ar dienesta reglamentu nodarbinātu darbinieku, kuras, pamatojoties uz likumisku pilnvarojumu (RVO [Reiha sociālās apdrošināšanas kodekss] 351. pants), izdotos autonomos statūtos par tiesībām uz atvaļinājumu saskaņā ar dienesta reglamentu nodarbinātiem darbiniekiem ir norāde uz ierēdņiem piemērojamām tiesību normām (šajā gadījumā: Ziemeļreinas Vestfālenes Federālās zemes ierēdņu likuma 101. pants to lasot kopā ar *Verordnung über den Erholungsurlaub der Beamtinnen und Beamten und Richterinnen und Richter im Lande Nordrhein Westfalen* [Noteikumi par atvaļinājumu ierēdņiem un tiesnešiem Ziemeļreinas Vestfālenes federālajā zemē])?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 22. decembrī iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) — Deutsche Telekom AG/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-543/09)

(2010/C 80/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Deutsche Telekom AG

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Personas, kas iestājušās lietā: GoYellow GmbH, Telix AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) ⁽¹⁾ 25. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir ļauts visiem uzņēmumiem, kas piešķir telefonu numurus abonentiem, noteikt pienākumu rīcībā nodot to abonentu, kuriem šis uzņēmums telefona numurus nav piešķīris, datus publiski pieejamu uzzīņu dienestu un sarakstu nodrošināšanas nolūkā, ja vien šādi dati uzņēmumam ir?
- 2) ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša:

vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) ⁽²⁾ 12. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka iepriekš minētais pienākums, ko paredz valsts likumdevējs, ir atkarīgs no tā, ka citi telefona pakalpojumu piedāvātāji, t.i., abonentu piekūt datu tālāk nodošanai vai katrā ziņā pret to neiebilst?

⁽¹⁾ OV L 108, 51. lpp.

⁽²⁾ OV L 201, 37. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 23. decembrī iesniedza Varhoven administrativen Sad (Augstākā administratīvā tiesa)(Bulgārija) — Aurubis Bulgaria/Nachalnik na Mitnitsa — Sofia

(Lieta C-546/09)

(2010/C 80/16)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen Sad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Aurubis Bulgaria

Atbildētājs: Nachalnik na Mitnitsa — Sofia (Sofijas Muitas dienesta vadītājs)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts tiesām Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽¹⁾ 232. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas iestādes nokavējuma procentus par papildu muitas nodokļa summu drīkst prasīt tikai par laikposmu, kas seko iegrāmatošanai, paziņojumam muitas parādniekam un termiņa beigām, ko muitas iestāde ir noteikusi papildu muitas parāda samaksāšanai atbilstoši regulas 222. panta 1. punkta a) apakšpunktam ?
- 2) Vai tad, ja 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 ⁽²⁾ par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, neietver atbilstošas normas, Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 214. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts iestādes nedrīkst prasīt kompensācijas procentus par laikposmu no sākotnējās muitas deklarācijas iesniegšanas brīža līdz vēlākas iegrāmatošanas brīdim?
- 3) Vai Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi un 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja nav atbilstoša valsts tiesiskā regulējuma, kas vēlākas iegrāmatošanas gadījumā tieši paredzētu muitas palielināšanu vai citu valsts sankciju tās summas apmērā, kas tiktu iekasēta kā nokavējuma procenti par laikposmu no muitas parāda rašanās brīža līdz vēlākas iegrāmatošanas brīdim, Kopienas tiesības neatļauj valsts tiesām izdarīt šādu palielināšanu vai noteikt šādu sankciju?

⁽¹⁾ OV L 302, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 302, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-390/08 *Bank Melli Iran*/Padome 2009. gada 23. decembrī iesniedza *Bank Melli Iran*

(Lieta C-548/09 P)

(2010/C 80/17)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Bank Melli Iran* (pārstāvis — L. Defalque, avocate)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Francijas Republika, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt spriedumu, ko Pirmās instances tiesas otrā palāta 2009. gada 14. oktobrī pasludināja lietā T-290/08 *Bank Melli Iran*/Padome un kas tika paziņots apelācijas sūdzības iesniedzējai 2009. gada 15. oktobrī;

— apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumus, kas tika izvirzīti Pirmās instances tiesā;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs galvenos pamatus un trīs pakārtotos pamatus.

Ar savu pirmo pamatu tā norāda, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, neuzskatot par būtisku formalitāti, kuras neievērošana izraisa akta atcelšanu, individuālās paziņošanas pienākumu, kas paredzēts Regulas Nr. 423/2007⁽¹⁾ 15. panta 3. punktā. Tas, ka lēmumu iesaldēt līdzekļus paziņoja apelācijas sūdzības iesniedzējas Parīzes filiālei Francijas banku komisija un nevis Padome, nevar izpildīt paziņošanas prasības, kas ir paredzētas regulā, un ir Savienības sabiedriskās kārtības noteikuma pārkāpums.

Ar savu otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību interpretācijā saistībā ar Regulas 423/2007 juridisko pamatojumu. Akceptējot, ka minētā regula, kā arī apstrīdētais lēmums tika pieņemti ar kvalificēto vairākumu, vienīgi pamatojoties uz EKL 60. un 301. pantu, Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Līguma būtiskās formas prasības. Tā kā šī regula un šis lēmums būtībā attiecās uz subjektiem, kuri piedalās, ir saistīti vai sniedz atbalstu kodolieroču izplatībai, šie dokumenti ietilpst EKL 60. un 301. panta piemērošanas jomā un tiem arī ir jābūt balstītiem uz EKL 308. pantu, saistībā ar kuru ir pieprasīta vienbalsība.

Ar savu trešo pamatu *Bank Melli Iran* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību interpretēšanā saistībā ar tiesību uz aizstāvību jēdzienu un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā jēdzienu, jo šī tiesa sevi ir uzskatījusi par pietiekami informētu, lai veiktu kontroli, nesaņemot no Padomes nekādus pierādījumus par apstrīdētā lēmuma pamatojumu ne pirms, ne pēc prasības pieteikuma iesniegšanas.

Pakārtoti pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai to, ka tā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un faktu vērtējumā tiktāl, ciktāl tā uzskatīja, ka Padomei saskaņā ar Regulu Nr. 423/2007 ir autonoma rīcības brīvība, kaut gan tai ir saistītā kompetence sakarā ar Apvienoto Nāciju Drošības padomē pieņemtajiem ierobežojošajiem pasākumiem.

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu vērtējumā saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas īpašumtiesībām, jo šī tiesa uzskatīja, ka apstrīdēto tiesību aktu mērķi saglabāt mieru un starptautisko drošību attaisno pamattiesību ierobežošanu, ieskaitot īpašumtiesību un tiesību veikt saimniecisko darbību ierobežošanu.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, iekļaujot apelācijas sūdzības iesniedzēju to subjektu sarakstā, kuru līdzekļi ir jāiesaldē, jo prasītāja nav sniegusi atbalstu Irānas kodolprogrammai un nav saistīta ar subjektiem, kuri šai programmai ir snieguši atbalstu.

⁽¹⁾ Padomes 2007. gada 19. aprīļa Regula (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 103, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-549/09)

(2010/C 80/18)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Gippini Fournier un K. Walkerová)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neizpildot Komisijas 2004. gada 14. jūlija lēmumu par dažiem atbalsta pasākumiem akvakultūras produktu ražotājiem un zvejniekiem, ko īsteno Francija⁽¹⁾, lai no atbalsta saņēmējiem atgūtu valsts atbalstu, kurš ar minētā lēmuma 2. un 3. pantu ir atzīts par prettiesisku un nesaderīgu ar kopējo tirgu, un neinformējot Komisiju par pieņemtajiem pasākumiem, lai izpildītu šo lēmumu, Francijas Republika nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā un minētā lēmuma 4. un 5. pantā minētos pienākumus;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pieteikumā Komisija pārmet atbildētājai, ka tā joprojām nav pieņēmusi nepieciešamos pasākumus, lai “nekavējoties” atgūtu no atbalsta saņēmējiem valsts atbalstu, kurš ir atzīts par prettiesisku un nesaderīgu ar kopējo tirgu, vai katrā ziņā par tiem nav paziņojusi Komisijai.

Francijai divu mēnešu laikā, skaitot no lēmuma paziņošanas dienas, bija jāinformē Komisija par pasākumiem, ko tā ir veikusi, lai to īstenotu. Tomēr, lai gan esot pagājuši vairāk kā pieci gadi kopš brīža, kad Francijas iestādes saņēma minēto lēmumu, nav veikta nekāda piešķirtā atbalsta atmaksāšana.

Prasītāja turklāt atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienīgais iemesls, uz kuru dalībvalsts var atsaukties attiecībā uz prasību par valsts pienākumu neizpildi, kuru Komisija ir

iesniegusi, pamatojoties uz LESD 108. panta 2. punktu, izriet no absolūtas izpildes neiespējamības. Tomēr Francijas iestādes nekad neesot atsaukušās uz ārkārtas un neparedzamām grūtībām, kas lēmuma izpildi padarītu par neiespējamu. Francijas iestādes esot vienīgi norādījušas, ka tās grātos veikti attiecīgos atgūšanas pasākumus kopā ar citu lietu, kas ir saistīta ar cita nesaderīga atbalsta atgūšanu.

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 14. jūlija Lēmums 2005/239/EK par dažiem atbalsta pasākumiem akvakultūras produktu ražotājiem un zvejniekiem, ko īsteno Francija (OV 2005, L 74, 49. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-140/08 Ferrero SpA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), Tirol Milch reg. Gen.mbh Innsbruck 2009. gada 24. decembrī iesniedza Ferrero SpA

(Lieta C-552/09 P)

(2010/C 80/19)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ferrero SpA (pārstāvji — F. Jacobacci, avvocato, C. Gielen un H.M.H. Speyart, advocaten)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), Tirol Milch reg. Gen.mbh Innsbruck

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— apmierināt Ferrero pieteikumu atcelt apstrīdēto lēmumu vai, pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai pārskatīšanai; un

— piespriest ITSB segt savus un atlīdzināt Ferrero tiesāšanās izdevumus, kas radušies pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ sekojošu iemeslu dēļ:

- Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesa (turpmāk tekstā — “PIT”) pārkāpa Regulas Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8. panta sistēmu, veicot vienotu faktų vērtējumu līdzībai, kam ir sekas gan atbilstoši 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, gan arī 8. panta 5. punktam, lai arī abām normām ir pilnīgi atšķirīgi kritēriju kopumi;
- PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka tai nav jāņem vērā agrāko preču zīmju reputācija, konstatējot, ka nav izpildīti nosacījumi, lai būtu piemērojami 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 8. panta 5. punkts;
- PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā vai ir sagrozījusi tai iesniegtos faktus, piemērojot kļūdainus, nepamatotus un iracionālus noteikumus par pierādījumiem, vērtējot līdzību;
- PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pienācīgi neņemot vērā to, ka agrākas preču zīmes ietvēra vārdiskas preču zīmes un ka apstrīdētā preču zīme ir grafiska preču zīme; un
- PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pienācīgi neņemot vērā preču zīmju saimes pastāvēšanu.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula Nr. 40/94 par Kopienų preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 31. decembrī iesniedza Oberlandesgericht Stuttgart (Vācija) — Andreas Michael Seeger/Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

(Lieta C-554/09)

(2010/C 80/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Stuttgart

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Andreas Michael Seeger

Atbildētāja: Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

Prejudiciālie jautājumi

Vai jēdziens “materiāli” Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 561/2006 ⁽¹⁾ (OV L 102) 13. panta d) punkta otrajā ievilkumā ir jāinterpretē tādējādi, ka par tiem var tikt uzskatīts arī iepakojums, kā piemēram, dzērienu pudeles (tukšā tara), ko pārvadā vīna un dzērienu tirgotājs, kuram pieder veikals, kurš piegādā klientiem reizi nedēļā un, to darot, savāc tukšo taru, lai to aizvestu vairumtirgotājam?

⁽¹⁾ OV L 102, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. janvārī — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-6/10)

(2010/C 80/21)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Braun un L. de Schietere de Lophem)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvas 2006/46/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 78/660/EEK attiecībā uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem, 83/349/EEK attiecībā uz konsolidētajiem pārskatiem, 86/635/EEK par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem un 91/674/EEK par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem ⁽¹⁾, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, prasības, Belģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2006/46/EK transponēšanai beidzās 2008. gada 5. septembrī. Tomēr šīs prasības iesniegšanas dienā atbildētāja vēl nebija veikusi visus direktīvas transponēšanai vajadzīgos pasākumus vai katrā ziņā par to nebija informējusi Komisiju.

(¹) OV L 224, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. janvārī — Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-8/10)

(2010/C 80/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Braun un L. de Schietere de Lophem)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvas 2006/46/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 78/660/EEK attiecībā uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem, 83/349/EEK attiecībā uz konsolidētajiem pārskatiem, 86/635/EEK par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem un 91/674/EEK par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (¹), prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2006/46/EK transponēšanai beidzās 2008. gada 5. septembrī. Šīs prasības celšanas brīdī atbildētāja vēl nebija veikusi direktīvas transponēšanai vajadzīgos pasākumus, vai katrā ziņā nebija par tiem informējusi Komisiju.

(¹) OV L 224, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 8. janvārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden — Staatssecretaris van Financiën/Marishipping and Transport BV

(Lieta C-11/10)

(2010/C 80/23)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Staatssecretaris van Financiën

Atbildētāja: Marishipping and Transport BV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai farmaceitisko vielu atbrīvojums no muitas nodevas, kas noteikts 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 (¹) I pielikuma 1. daļas II sadaļas C punkta i) apakšpunktā, kopsakarā ar 3. daļas (pielikumi) II sadaļas 3. pielikumā esošo farmaceitisko vielu sarakstu attiecas tikai uz norādīto (ķīmisko) vielu tīro formu?
- 2) Ja farmaceitiskai vielai var tikt pievienotas citas vielas, kādi ierobežojumi būtu jāpiemēro?

(¹) Regula par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 8. janvārī iesniedza Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) — LECSON Elektromobile GmbH/Hauptzollamt Dortmund

(Lieta C-12/10)

(2010/C 80/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: LECSON Elektromobile GmbH

Atbildētājs: Hauptzollamt Dortmund

Prejudiciālie jautājumi

Vai rīkojumā precīzāk raksturotie elektromobiļi ir klasificējami pozīcijā 8713 vai pozīcijā 8703 Kombinētajā nomenklatūrā, kas ir grozīta ar Komisijas 2004. gada 7. septembra Regulu (EK) Nr. 1810/2004 par grozījumiem Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā (OV L 327, 1. lpp.)⁽¹⁾?

⁽¹⁾ OV L 327, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. janvārī iesniedza Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Beļģija) — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV/Belgische Staat

(Lieta C-13/10)

(2010/C 80/25)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV

Atbildētājs: Belgische Staat

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Kopienu tiesībām, proti, pakalpojumu sniegšanas brīvības principam atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pantam (agrāk — EK līguma 49. pants), ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums, kāds ir ietverts 1970. gada 20. jūlija Koninklijk Besluit Nr. 20 1. un 1.a pantā, saskaņā ar kuru samazināta pievienotās vērtības nodokļa likme būvniecības pakalpojumiem tiek noteikta tikai tad, ja pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts Beļģijā atbilstoši 1992. gada Ienākuma nodokļa kodeksa 400. un 401. pantam?
- 2) Vai Kopienu tiesībām, proti, pakalpojumu sniegšanas brīvības principam atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pantam (agrāk — EK līguma 49. pants), ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums, kāds ir ietverts 1992. gada Ienākuma nodokļa kodeksa 400. un 401. pantā un 1998. gada 26. decembra Koninklijk Besluit, saskaņā ar kuru reģistrēšanās kā uzņēmējam Beļģijā neierobežoti un vienādā mērā attiecas uz Beļģijas pakalpojumu sniedzējiem un uz citā Eiropas Savienības valstī reģistrētiem pakalpojumu sniedzējiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 12. janvārī iesniedza Landgericht Berlin (Vācija) — Agrargenossenschaft Münchehofe e.G./BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Lieta C-18/10)

(2010/C 80/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Berlin

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Agrargenossenschaft Münchehofe e.G.

Atbildētāja: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Prejudiciālie jautājumi

Vai 5. panta 1. punkta otrais un trešais teikums *Flächenerwerbssverordnung*, kas ir izdoti, lai izpildītu *Ausgleichsleitungsgesetz* 4. panta 3. punkta 1) apakšpunktu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009. gada 11. jūlijam, ir pretrunā EKL 87. pantam?

vajadzīgie pasākumi ir tikuši veikti, uzskata, ka Itālijas Republika nav veikusi šos pasākumus un līdz ar to nav izpildījusi Regulā Nr. 273/2004 un Regulā Nr. 111/2005 paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 47, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 22, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 12. janvārī — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-19/10)

(2010/C 80/27)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Oliver un S. Mortoni)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot valsts pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 273/2004 ⁽¹⁾ par narkotisko vielu prekursoriem 12. panta īstenošanai, nepaziņojot par tiem Komisijai saskaņā ar šīs regulas 16. pantu un neveicot valsts pasākumus Padomes 2004. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 111/2005 ⁽²⁾, ar ko paredz noteikumus par uzraudzību attiecībā uz narkotisko vielu prekursoru tirdzniecību starp Kopienas un trešām valstīm, 31. panta īstenošanai, Itālijas Republika nav izpildījusi iepriekš minētajās regulās paredzētos pienākumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Regula Nr. 273/2004 stājās spēkā 2005. gada 18. augustā; Regula Nr. 111/2005 stājās spēkā 2005. gada 15. februārī un ir piemērojama kopš 2005. gada 18. augusta. Komisija, nesāņemot nekādu informāciju par noteikumiem, kurus Itālijai bija jāpieņem saskaņā ar Regulas Nr. 273/2004 12. pantu un Regulas Nr. 111/2005 31. pantu, kā arī nesāņemot nekādu informāciju no Itālijas Republikas, kas tai ļautu uzskatīt, ka

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2009. gada 11. novembra spriedumu lietā T-150/08 REWE-Zentral AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), persona, kas iestājusies lietā — Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG, 2010. gada 14. janvārī iesniedza REWE-Zentral AG

(Lieta C-22/10 P)

(2010/C 80/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: REWE-Zentral AG (pārstāvji — M. Kinkeldey un A. Bognár, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto Pirmās instances tiesas 2009. gada 11. novembra spriedumu un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē, kā arī tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir iesniegta par Pirmās instances tiesas spriedumu, ar kuru tā ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 15. februāra lēmumu noraidīt tās vārdiska apzīmējuma "CLINA" reģistrācijas pieteikumu. Pirmās instances tiesa ar savu spriedumu ir apstiprinājusi Apelāciju padomes lēmumu, ar kuru konstatēta sajaukšanas iespēja ar agrāku Kopienas vārdisku preču zīmi "CLINAIR".

Apelācijas sūdzība ir pamatota ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (turpmāk tekstā — “PZR”) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Pirmās instances tiesa savā sajaukšanas iespējas vērtējumā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā nav veikusi visu atbilstošu faktoru pilnīgu visaptverošu vērtējumu. Tā, juridiski nepareizi atzīstot, ka pastāv liela fonētiska un vizuāla līdzība starp konfliktējošajiem apzīmējumiem, esot nospriedusi, ka šo līdzību nevar neitralizēt esošās konceptuālās atšķirības, kā rezultātā esot tikusi pieļauta vēl viena kļūda tiesību piemērošanā. Turklāt Pirmās instances tiesa no juridiskā viedokļa neesot pietiekami novērtējusi vāju agrākas preču zīmes atšķirtspēju. Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesa esot nepareizi piemērojusi PZR 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, tādējādi pārkāpjot Kopienas tiesības.

Konkrētāk, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Pirmās instances tiesa neesot pietiekami ņēmusi vērā apstākli, ka starp salīdzinātajiem apzīmējumiem “CLINAIR” un “CLINA” ir būtiskas fonētiskas un vizuālas atšķirības, kas būtu jāņem vērā no juridiskā viedokļa, un apgalvo, ka agrākai preču zīmei “CLINAIR” esot īpašs semantisks saturs, kas arī būtu jāņem vērā un kas nepavisam nav ietverts jaunākā preču zīmē. Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Pirmās instances tiesa absolūti neesot ņēmusi vērā, ka elementam “CLIN” ir skaidri vāja atšķirtspēja un ka no juridiskā viedokļa tas var tikai vāji ietekmēt preču zīmes “CLINAIR” radīto kopējo iespaidu. No tā varot secināt, ka ar to vien, ka šis elements ir vienāds abām attiecīgajām preču zīmēm, nepietiek, lai juridiski pamatotu sajaukšanas iespēju PZR 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, it īpaši ņemot vērā, ka konstatētās konfliktējošo apzīmējumu fonētiskās, vizuālās un konceptuālās atšķirības nav nenozīmīgas.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 24. septembra rīkojumu lietā T-110/09 Mehmet Salih Bayramoglu/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome 2009. gada 21. decembrī iesniedza Mehmet Salih Bayramoglu

(Lieta C-28/10 P)

(2010/C 80/29)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Mehmet Salih Bayramoglu (pārstāvis — A. Rıza, QC)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Padomes Lēmumu 2004/511/EK ⁽¹⁾, pamatojoties uz to, ka tas balstīts uz prettiesisku bezdarbību saistībā ar Kipras turku tautas piedalīšanās Eiropas vēlēšanās veicināšanu, pārkāpjot EK līguma 189. pantu apvienojumā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. un 6. pantu;
- atzīt, ka seši Eiropas Parlamenta deputāti, kas ievēlēti, piemērojot pašreizējo vēlēšanu procedūru, kuru ievēlšanu Kipras Republika paziņoja pēc 2009. gada 6. jūnija, nepārstāv Kipras turku tautu saskaņā ar likumu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu nolemjot, ka viņa prasība ir iesniegta pēc paredzētā termiņa beigām. Sava argumenta pamatojumam tas uzsver, ka judikatūra, uz kuru atsaucas Pirmās instances tiesa, neietver bezdarbību saistībā ar pamattiesību piedalīties vēlēšanās nodrošināšanu visai tautai un neattiecas uz lēmumu, kura juridiskais pamats ir bezdarbība un kas attiecas drīzāk uz noteikumu pieņemšanu saistībā ar vēlēšanām nevis tiesību rīkot vēlēšanas atlikšanu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs arī apgalvo, ka nav patiesas apgalvojums, saskaņā ar kuru viņš, ceļot savu prasību, nav atsaucies uz atvainojamu maldību vai *force majeure*.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 10. jūnija Lēmums 2004/511/EK par Kipras tautas pārstāvību Eiropas Parlamentā Kipras problēmas atrisinājuma gadījumā (OV 2004, L 211, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 18. janvārī iesniedza Cour d'appel (Luksemburga) — Heiko Koelzsch/État du Grand-Duché de Luxembourg

(Lieta C-29/10)

(2010/C 80/30)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Heiko Koelzsch

Atbildētājs: État du Grand-Duché de Luxembourg

Prejudiciālie jautājumi

Vai 1980. gada 19. jūnija Romas konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām ⁽¹⁾, 6. panta 2. punkta a) apakšpunkts, kurā ir noteikts, ka darba līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā darbinieks parasti veic savu līguma izpildes darbu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja darbinieks veic darbu vairākās valstīs, bet sistemātiski atgriežas vienā no tām, šī valsts ir jāuzskata par to valsti, kurā darbinieks parasti veic savu darbu?

⁽¹⁾ Konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā (OV L 266, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 21. janvārī — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-35/10)

(2010/C 80/31)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Marghélis un J. Sénéchal)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK ⁽¹⁾ prasības, vai katrā ziņā nedarot Komisijai tos zināmus, Francijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 25. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2006/21/EK transponēšanas termiņš beidzās 2008. gada 30. aprīlī. Šīs prasības celšanas brīdī atbildētāja vēl nebija pieņēmusi visus direktīvas transponēšanai vajadzīgos pasākumus un katrā ziņā nebija tos darījusi zināmus Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 102, 15. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 22. janvārī — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-36/10)

(2010/C 80/32)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Sipos un J.-B. Laignelot)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot visus pasākumus, lai pareizi transponētu Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvas 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas ⁽¹⁾, kurā izdarīti grozījumi ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 16. decembra Direktīvu 2003/105/EK ⁽²⁾, 12. panta 1. punkta otro daļu, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisija prasībā apgalvo, ka atbildētāja nav pareizi īstenojusi Direktīvas 96/82/EK 12. panta 1. punkta otro daļu galvaspilsētas Briseles reģionā. Lai novērstu lielus nelaimes gadījumus un ierobežotu šādu gadījumu sekas, šajā tiesību normā dalībvalstīm ir noteikts pienākumus gādāt par to, lai zemes sadalīšanas un izmantošanas politikā būtu ilglaicīgi paredzēts, ka ir jāsauglabā pietiekams atstatums starp uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, no vienas puses, un dzīvojamām zonām,

ēkām un bieži apmeklētām vai izklaides vietām, kas minētas šīs direktīvas 12. pantā, no otras puses. No Briseles iestāžu iesniegto tiesību normu analīzes izrietot, ka tās attiecas tikai uz būvatļauju vai zemes sadales atļauju piešķiršanu, kas noteikti ir vēlāka stadija par zemes sadalīšanas un izmantošanas politikas izstrādi. Tādējādi reģionālie pasākumi neesot pilnīgi, jo tie neattiecas uz visu šīs politikas noteikšanas un īstenošanas procedūru.

⁽¹⁾ OV 1997, L 10, 13. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīva 2003/105/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kas saistīti ar bīstamām vielām (OV L 345, 97. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 22. janvārī — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-38/10)

(2010/C 80/33)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un G. Braga da Cruz)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Portugāles Republika nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantā un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 31. pantā paredzētos pienākumus, pieņemot un atstājot spēkā tiesību normas, kas ietvertas *Código português do Imposto sobre o Rendimento das pessoas Colectivas* (Portugāles Sabiedrību ienākuma nodokļa kodekss, turpmāk tekstā — “CIRC”) 76.A., 76.B. un 76.C. pantā, saskaņā ar kurām gadījumā, ja sabiedrības juridiskā adrese un faktiskā vadības adrese tiek pārceltas uz citu dalībvalsti, pastāvīga uzņēmuma darbība Portugālē tiek izbeigta vai tā aktīvi no Portugāles tiek pārcelti uz citu dalībvalsti:

— nodokļa bāzē tajā finanšu gadā, kurā piepildās kāds no šiem noteikumiem, jāiekļauj viss ar attiecīgajiem aktīviem saistītais nerealizētais ieguldījumu vērtības pieaugums,

savukārt nerealizētais kapitāla vērtības pieaugums, kas saistīts ar vienīgi valsts ietvaros notikušiem darījumiem, nodokļa bāzē nav jāiekļauj;

— sabiedrības, kuras juridiskā adrese un faktiskā vadības adrese tiek pārceltas ārpus Portugāles teritorijas, partneriem ir jāmaksā nodoklis par starpību starp sabiedrības apgrozāmajiem līdzekļiem (kas aprēķināti pārcelšanas dienā un vadoties no tirgus cenām) un attiecīgo akciju vai kapitāla daļu iegādes cenu;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka minētie CIRC panti var būt šķērslis LESD 49. pantā nostiprinātajai brīvībai veikt uzņēmējdarbību.

Saskaņā ar minēto Portugāles tiesību aktu nerealizētais kapitāla vērtības pieaugums tiek aplikts ar nodokli vienīgi tad, ja sabiedrības juridiskā adrese un faktiskā vadības adrese tiek pārceltas ārpus Portugāles teritorijas vai ja atsevišķi īpašuma elementi tiek pārcelti uz cita dalībvalstī atrodošos pastāvīgu uzņēmumu, bet līdzīgai pārcelšanai, kas tiek veikta Portugāles ietvaros, proti, juridiskās adreses pārcelšana Portugāles teritorijā vai aktīvu pārcelšana no galvenās adreses uz filiāli tajā pašā dalībvalstī, nav nekādu tūlītēju nodokļu sekas.

Komisija neiebilst pret dalībvalstu nodokļu noteikumiem par kapitāla vērtības pieaugumu, ko realizējusi persona, kas kā rezidējošs nodokļu maksātājs tiek aplikta ar nodokļiem par tās kopējiem ienākumiem. Tomēr Komisija uzskata, ka Portugāles tiesību aktiem jāpiemēro viens un tas pats kritērijs un ka faktiem, kas rada nodokļu saistības, jābūt tādiem pašiem — proti, kapitāla pieaugums vai jebkurš cits faktors, kas prasa amortizācijas korekciju — gan tad, ja juridiskās adreses, faktiskās vadības adreses vai aktīvu pārcelšana notiek ārpus Portugāles teritorijas, gan tad, ja tās paliek šajā teritorijā.

Komisija uzskata, ka sabiedrībām jābūt tiesībām pārcelt uz citu dalībvalsti savu juridisko adresi vai atsevišķus aktīvus, neesot pakļautam pārmērīgi sarežģītām un apgrūtinošām procedūrām. Pēc Komisijas domām, nav nekāda pamatojuma tam, lai neka vējoties tiktu iekasēti nodokļi par nerealizēto ieguldījumu vērtības pieaugumu gadījumā, ja Portugālē reģistrētas sabiedrības juridiskā adrese vai faktiskā vadība tiek pārceltas uz citu dalībvalsti, pastāvīgs uzņēmums beidz darbību Portugālē vai Portugālē atrodošies aktīvi tiek pārcelti uz citu dalībvalsti, ja salīdzināmās situācijās valsts kontekstā aplikšana ar nodokli netiek veikta.

Ir svarīgi īpaši aizsargāt noteiktu personu — proti, kreditoru, mazākuma akcionāru un nodokļu iestāžu — tiesības un intereses, taču šāda aizsardzība jānodrošina atbilstoši samērīguma principam, kā to interpretējusi Tiesa.

Šajā kontekstā Portugāles Republika varētu, piemēram, noteikt to nerealizēto kapitāla vērtības pieaugumu vērtību, pār kuru tā varētu saglabāt savu nodokļu suverenitāti, ar noteikumu, ka tas nenozīmē ne tūlītēju nodokļa iekasējamību, ne nosacījumus, kas saistīti ar maksājumu atlikšanu.

Attiecībā uz mērķi garantēt nodokļu pārbaužu un cīņas ar krāpšanu nodokļu jomā efektivitāti, lai gan šāds mērķis ir leģitīms, tas varētu tikt sasniegts ar mazāk ierobežojošiem paņēmieniem, izmantojot Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīvā 77/799/CEE ⁽¹⁾ par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā vai Padomes 2008. gada 26. maija Direktīvā 2008/55/EK ⁽²⁾ savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem paredzētos mehānismus.

Komisija uzskata, ka Portugāles tiesību akti pārsniedz izvairīto mērķu, proti, nodokļu režīma efektivitātes nodrošināšanas sasniegšanai nepieciešamo. Līdz ar to Komisija uzskata, ka Portugāles tiesību aktiem ir jāpiemēro tas pats kritērijs gan tad, ja juridiskā adrese, faktiskā vadība vai īpašuma elementi tiek pārcelti ārpus Portugāles teritorijas, gan tad, ja tie paliek šajā teritorijā; nodoklis jāiekasē vienīgi tad, kad ieguldījumu vērtības pieaugums ir ticis realizēts.

⁽¹⁾ OV L 336, 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 150, 28. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-41/10)

(2010/C 80/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Rozet un N. Yerrell)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepareizi un nepilnīgi transponējot Direktīvu 73/239/EEK ⁽¹⁾ un Direktīvu 92/49/EEK ⁽²⁾, Belģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti īpaši Pirmās direktīvas 73/239/EEK 6., 8., 15., 16. un 17. pantā, kā arī Trešās direktīvas 92/49/EEK 20., 21. un 22. pantā;

— piespriest Belģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ceļot šo prasību Komisija norāda, ka Belģijas savstarpējās apdrošināšanas sabiedrību darbība veselības papildapdrošināšanas jomā, kas neietilpst likumā paredzētajā sociālā nodrošinājuma sistēmā, neatbilst Pirmās un Trešās direktīvas prasībām attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu. Ciktāl savstarpējās apdrošināšanas sabiedrības veselības papildapdrošināšanas tirgū tiešā veidā konkurē ar apdrošināšanas sabiedrībām, tām ir piemērojams tas pats tiesiskais regulējums, kāds šīm sabiedrībām. Prasītāja šajā sakarā apstrīd atbildētājas apgalvojumu, ka savstarpējās apdrošināšanas apvienību sniegtie veselības papildapdrošināšanas pakalpojumi ir Pirmās direktīvas 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētais izņēmums, un uzskata, ka apdrošināšana papildapdrošināšanas shēmā nav pielīdzināma "apdrošināšanai, kas ir daļa no likumos noteiktās sociālā nodrošinājuma sistēmas".

Komisija, pirmkārt, norāda, ka Pirmās direktīvas 6. pantā ir paredzēts, ka tiešās apdrošināšanas darbību veikšanai vispirms ir jāiegūst oficiāla licence tās dalībvalsts kompetentajās iestādēs, kuras teritorijā sabiedrībai ir juridiskā adrese. Belģijas savstarpējās apdrošināšanas apvienības attiecībā uz to darbībām veselības papildapdrošināšanas jomā neesot licencētas atbilstoši minētajai normai.

Otrkārt, prasītāja atbildētājai pārmet Pirmās direktīvas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu, jo savstarpējās apdrošināšanas sabiedrības neesot Belģijas tiesiskajā regulējumā paredzēto apdrošināšanas sabiedrību juridisko formu vidū. Turklāt savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībām esot tiesības veikt plašu spektru darbību, kas nav tieši saistītas ar to darbību apdrošināšanas jomā, bet atbilstoši 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam sabiedrībai ir jānodarbojas vienīgi ar apdrošināšanu un no tās tieši izrietošām operācijām, neveicot citus komercdarījumus. Belģijas tiesiskajā regulējumā esot arī konflikts ar 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu, jo šajā apakšpunktā ir paredzēts, ka sabiedrībai jāiesniedz darbības plāns saskaņā ar 9. panta noteikumiem. Savstarpējās apdrošināšanas sabiedrības attiecībā uz to darbībām veselības papildapdrošināšanas jomā nekādu tamlīdzīgu plānu neesot iesniegušas. Visbeidzot, Belģijas savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībām, pretēji Pirmās direktīvas 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētajam, neesot pienākuma izveidot obligāto garantiju fondu.

Treškārt, Komisija norāda, ka saskaņā ar Pirmās direktīvas 13. un nākamajiem pantiem (proti, 16., 16.a un 17. pantu), kā arī saskaņā ar Trešās direktīvas 15. un 20.–22. pantu savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībām ir jāizveido pietiekamas tehniskās rezerves saistībā ar to darbību veselības papildapdrošināšanas jomā, kā arī pietiekamas maksātspējas rezerves attiecībā uz to darbībām kopumā. Beļģijā maksātspējas rezerves prasība attiecībā uz savstarpējās apdrošināšanas sabiedrību sniegtajiem papildapdrošināšanas pakalpojumiem tika paredzēta tikai 2002. gadā un šo rezervi aprēķina metode atšķiroties no Pirmajā direktīvā paredzētās.

(¹) Padomes 1973. gada 24. jūlija Pirmā direktīva 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiesās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana (OV L 228, 3. lpp.).

(²) Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar kuru groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva) (OV L 228, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 28. janvārī iesniedza Højesteret (Dānija) — Viking Gas A/S/BP Gas A/S

(Lieta C-46/10)

(2010/C 80/35)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Viking Gas A/S

Atbildētāja: BP Gas A/S

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās Direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (¹), 5. panta, skatot to kopsakarā ar 7. pantu, ir interpretējams tādējādi, ka sabiedrība B, uzpildot ar gāzi sabiedrības A ražotos gāzes balonus, kurus tā pēc tam pārdod, būtu sodāma par preču zīmes pārkāpšanu, ja pastāv šādi apstākļi:

1) A pārdod gāzi tā dēvētajos īpaša dizainparauga saliktajos balonos, kas ir reģistrēti, proti, kā reģistrēts dizainparaugs kā Dānijas preču zīme un EK preču zīme. A nav šo dizainparaugu īpašnieks, bet tam ir ekskluzīva atļauja tos lietot Dānijā un tam ir tiesības uzsākt tiesvedību par pārkāpumiem Dānijā.

2) Pirmo reizi iegādājoties ar gāzi pildītu salikto balonu no viena no A izplatītājiem, patērētājs samaksā arī par balonu, kurš tādējādi kļūst par patērētāja īpašumu.

3) A atkārtoti uzpilda saliktos balonus, kad patērētājs vēršas tieši pie kāda no A izplatītājiem un, samaksājot par gāzi, tā tukšais saliktais balons tiek samainīts pret līdzīgu balonu, kuru ir uzpildījusi A.

4) B komercdarbība ietver gāzes balonu, tajā skaitā salikto balonu, uz kuriem attiecas 1. jautājumā minētais reģistrētais dizainparaugs, atkārtotu uzpildīšanu, kad patērētājs vēršas tieši pie izplatītāja, kuru tas asociē ar B, un, samaksājot par gāzi, tā tukšais saliktais balons tiek samainīts pret līdzīgu balonu, kuru ir uzpildījusi B.

5) Kad B ir uzpildījusi attiecīgos gāzes balonus ar gāzi, baloniem tiek uzlīmētas etiķetes, norādot, ka uzpildīšanu ir veicis B?

2) Ja pieņem, ka patērētājiem kopumā radīsies iespaids, ka starp B un A ir saikne, vai tam ir nozīme, atbildot uz 1. jautājumu?

3) Ja atbildes uz 1. jautājumu ir noraidoša, vai rezultāts atšķirtos, ja saliktajiem baloniem — neskatoties uz to, ka uz tiem attiecas reģistrēts dizainparaugs — būtu piestiprināta (uzspiesta) arī A reģistrēta grafiska un/vai vārdiska [preču] zīme, kura būtu redzama neatkarīgi no B uzlīmētajām etiķetēm?

4) Apstiprinošas atbildes uz 1. vai 3. jautājumu gadījumā, vai rezultāts atšķirtos, ja pieņemtu, ka attiecībā uz cita veida baloniem, uz kuriem neattiecas minētais reģistrētais dizainparaugs un kuriem ir piestiprināta A vārdiska un/vai grafiska [preču] zīme, A gadiem ir piekritusi un turpina piekrist, tam, ka balonu atkārtotu uzpildīšanu veic citas sabiedrības?

5) Apstiprinošas atbildes uz 1. vai 3. jautājumu gadījumā, vai rezultāts atšķirtos, ja pats patērētājs vērsas tieši pie B un tajā:

a) samaksājot par gāzi, tukšais saliktais gāzes balons tiek apmainīts pret līdzīgu balonu, kuru ir uzpildījusi B, vai

b) samaksājot saņem ar gāzi uzpildītu saliktu balonu, kuru viņš pats ir nodevis?

(¹) OV 1989 L 40, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2009. gada 18. novembra spriedumu lietā T-375/04 Scheucher-Fleisch GmbH u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2010. gada 28. janvārī iesniedza (27.01.2010. elektroniskā pasta vēstule) Austrijas Republika

(Lieta C-47/10 P)

(2010/C 80/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Austrijas Republika (pārstāvji — E. Riedl, pārstāvis, M. Núñez-Müller un J. Dammann, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Scheucher — Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas 2009. gada 18. novembra spriedumu lietā T-375/04 Scheucher u.c./Komisija;

— pieņemt lietā galīgo nolēmumu un prasību noraidīt kā nepieņemamu, jeb, katrā ziņā, nepamatotu;

— prasītājam pamata lietā piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus kā apelācijas tiesvedībā, tā arī tiesvedībā pirmajā instancē lietā T-375/04.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ar pārsūdzēto spriedumu ir pārkāpts LESD 263. panta 4. punkts. Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā, ka prasītājas pamata lietā ar apstrīdēto Komisijas lēmumu nav skartas nedz tieši, nedz individuāli. Ar apstrīdēto lēmumu to statuss tirgū netiekot būtiski ietekmēts; turklāt ar Komisijas atļauto vispārējo, sektorālo valsts atbalsta shēmu apelācijas sūdzības iesniedzējas konkurences pozīcija nekādi netiekot ietekmēta, jo atbalsta piešķiršana ir atkarīga no attiecīgo iestāžu konkrēta lēmuma. Visbeidzot, prasītājām pamata lietā neesot nepieciešamās intereses celt prasību, jo ar apstrīdēto Komisijas lēmumu tās konkrēti netika ietekmētas.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja turklāt uzskata, ka ar pārsūdzēto spriedumu ir pārkāpts LESD 108. panta 2. punkts. Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Komisija iepriekšējās pārbaudes procedūrā ir sastāpusies ar nopietnām grūtībām apstrīdēto pasākumu novērtēšanā un tādēļ tai ir bijis pienākums uzsākt formālās izmeklēšanas procedūru.

Turpinot apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka ar pārsūdzēto spriedumu tiekot pārkāpti noteikumi par pierādīšanas pienākuma sadali. Pirmās instances tiesa Komisijai uzlika pienākumu uzsākt formālās izmeklēšanas procedūru, kaut arī prasītājas nebija iesniegušas nekādus pierādījumus par tam iespējami radīto kaitējumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka ar pārsūdzēto spriedumu turklāt ir pārkāpts Vispārējās tiesas Reglamenta 81. pants, jo tā pamatojums ir pretrunīgs.

Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka ar pārsūdzēto spriedumu ir pārkāpts arī Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pants, jo Pirmās instances tiesa strīda atrisināšanai svarīgus apstākļus nav pārbaudījusi, veicot procesa organizatoriskos pasākumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika

(Lieta C-49/10)

(2010/C 80/37)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un B. Rous Svete)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai kompetentās iestādes, izsniedzot atļaujas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽¹⁾ 6. un 8. pantu vai atbilstošā gadījumā pārskatot piemērojamos nosacījumus un attiecīgā gadījumā tos atjauninot, nodrošinātu, ka esošās ražošanas iekārtas tiek ekspluatētas vēlākais līdz 2007. gada 30. oktobrim, kā prasīts šīs direktīvas 3., 7., 9., 10., 13. pantā, 14. panta a) un b) punktā un 15. panta 2. punktā, neskarot citus speciālos Kapienu tiesību noteikumus, Slovēnijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Slovēnijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojoties uz Slovēnijas Republikas sniegto atbildi uz argumentēto atzinumu, Komisija konstatēja, ka ļoti daudzi Slovēnijā esošie uzņēmumi vēl joprojām darbojas bez likumīgām atļaujām, tādējādi pārkāpjot Direktīvas 2008/1/EK 5. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ OV L 24, 8. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2009. gada 30. novembra rīkojumu lietā T-2/09 Internationale Fruchthandlungsgesellschaft Weichert & Co. KG/Eiropas Komisija 2010. gada 9. februārī iesniedza Internationale Fruchthandlungsgesellschaft Weichert & Co. KG

(Lieta C-73/10 P)

(2010/C 80/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Internationale Fruchthandlungsgesellschaft Weichert & Co. KG (pārstāvji — A. Rinne, Rechtsanwalt, S. Kon, Solicitor, C. Humpe, Solicitor, un C. Vajda, QC)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. novembra rīkojumu lietā T-2/09 un
- Weichert prasību atcelt tiesību aktu lietā T-2/09 atzīt par pieņemamu un nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par Weichert prasījumiem atcelt Eiropas Kapienu Komisijas 2008. gada 15. oktobra lēmumu (lieta COMP/39.188 — Banāni) tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Weichert, vai
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par Weichert prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību lietā T-2/09.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, prasību atzīstot par nepieņemamu, pamatojoties uz to, ka atkāpi no Kapienu tiesību normu par procesuālajiem termiņiem piemērošanas var izdarīt tikai tad, ja apstākļi ir vai nu neparedzami, vai veido nepārvaramu varu. Tiek norādīts, ka šāda pieeja ir nepamatoti šaura un ka tajā nav ņemts vērā vai nav pietiekami ņemts vērā tas, kāda nozīme ir tiesībām vērsties tiesā kriminālprocesā, tiesiskuma princips kriminālprocesā un samērīguma princips, kā arī būtiska vajadzība izvairīties no netaisnīga rezultāta.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2010. gada 9. februāra spriedums —
Evropaīki Dynamiki/Komisija

(Lieta T-340/07) ⁽¹⁾

(Šķīrējklauzula — Programma “eContent” — Līgums par projektu, kura mērķis ir nodrošināt maksimālu programmas efektivitāti un vislielāko iespējamo mērķauditorijas dalību — Līguma neizpilde — Līguma laušana)

(2010/C 80/39)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis — N. Korogiannakis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Manhaeve, pārstāvis, kam palīdz D. Philippe un M. Gouden, avocats)

Priekšmets

Prasība saskaņā ar EKL 235., 238. un 288. pantu piespriest Komisijai samaksāt zaudējumus, kas radušies sakarā ar Komisijas līgumsaistību neizpildi attiecībā uz līgumu EDC-53007 EEBO/27873 par projektu “eContent Exposure and Business Opportunities”

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 269, 10.11.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 10. februāra spriedums — O2
(Germany)/ITSB (“Homezone”)

(Lieta T-344/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Homezone” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamatojumi — Atšķirtspēja — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts)

(2010/C 80/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: O2 (Germany), GmbH & Co. OHG (Minhene, Vācija) (pārstāvji — A. Fottner un M. Müller, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — S. Schöffner)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2007. gada 5. jūlija lēmumu (lieta R 1583/2006-4) par pieteikumu kā Kopienas preču zīmi reģistrēt vārdsisku apzīmējumu “Homezone”

Rezolutīvā daļa:

1) Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtais padomes 2007. gada 5. jūlija lēmumu lietā R 1583/2006-4 atcelt;

2) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus

⁽¹⁾ OV C 269, 10.11.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 3. februāra spriedums —
Enercon/ITSB — Hasbro (“ENERCON”)

(Lieta T-472/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ENERCON” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “TRANSFORMERS ENERCON” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 80/41)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Enercon GmbH (Aurich, Vācija) (pārstāvji — R. Böhm un V. Henke, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — D. Botis)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — M. Edenborough, barrister)

Priekšmets

Prasība par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtnās padomes 2007. gada 25. oktobra lēmumu lietā R 959/2006-4 par iebildumu procesu starp Hasbro, Inc. un Enercon GmbH

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Enercon GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 79, 29. 03. 2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 11. februāra spriedums —
Deutsche BKK/ITSB (“Deutsche BKK”)

(Lieta T-289/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Deutsche BKK” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamatojumi — Aprakstošais raksturs un atšķirtspējas neesamība — Izmantošanas rezultātā iegūtas atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 3. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 3. punkts) — Regulas Nr. 40/94 73. pants un 74. panta 1. punkta pirmais teikums (tagad — Regulas Nr. 207/2009 75. pants un 76. panta 1. punkta pirmais teikums))

(2010/C 80/42)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche BKK (Wolfsburg, Vācija) (pārstāvji — H.-P. Schrammek, C. Drzymalla un S. Risthaus, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — B. Schmidt)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2008. gada 29. maija lēmumu lietā R 318/2008-4 attiecībā uz pieteikumu vārdisko preču zīmi “Deutsche BKK” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Deutsche Betriebskrankenkasse (Deutsche BKK) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 247, 27.09.2008.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 9. februāra spriedums —
PromoCell bioscience alive/ITSB (“SupplementPack”)**

(Lieta T-113/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “SupplementPack” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts))

(2010/C 80/43)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte (Heidelberg, Vācija) (pārstāvis — K. Mende, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — S. Schöffner)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 15. janvāra lēmumu lietā R 996/2008-4 par pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “SupplementPack” kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 129, 06. 06. 2009.

**Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 4. februāra
rikojums — Portugal/Transnautica un Komisija**

(Lieta T-385/05 TO R)

(Pagaidu noregulējums — Muitas savienība — Trešās personas iebildums — Pirmās instances tiesas spriedums — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība)

(2010/C 80/44)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes, A. C. Santos, J. Gomes un P. Rocha)

Atbildētāja: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Mato-sinhos, Portugāle) (pārstāvji — C. Fernández Vicién un D. Ortigão Ramos, avocats) un Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un L. Bouyon)

Priekšmets

Pieteikums par izpildes apturēšanu trešās personas iebildumu procesā par Pirmās instances tiesas 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-385/05 Transnautica/Komisija (Krājumā vēl nav publicēts)

Rezolutīvā daļa:

1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;

2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

**Pagaidu noregulējuma tiesneša 2010. gada 5. februāra
rikojums — De Post/Komisija**

(Lieta T-514/09 R)

(Pagaidu noregulējums — Publiskie iepirkumi — Kopienas uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība)

(2010/C 80/45)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: De Post NV van publiek recht (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — R. Martens un B. Schutyser, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Manhaeve un N. Bambara, pārstāvji, kam palīdz P. Wytinck, avocat)

Priekšmets

Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu, lai būtībā, pirmkārt, panāktu rīkojuma izdošanu par tāda lēmuma izpildes apturēšanu, ar kuru Eiropas Savienības Publikāciju birojs (PB) publiskā iepirkuma procedūrā Nr. 10234 "Oficiālā Vēstneša, grāmatu, citu periodisko izdevumu un publikāciju ikdienas transportēšanu un piegādi" līguma slēgšanas tiesības piešķir *Entreprises des Postes et Télécommunications Luxembourg*, otrkārt, lai noteiktu pienākumu neparakstīt šajā paziņojumā par publisko iepirkumu minēto līgumu un, treškārt, ja šis līgums jau ir ticis noslēgts, apturēt tā izpildi līdz Vispārējās tiesas nolēmumam par prasību pēc būtības

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaida noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2009. gada 22. decembrī — Cañas/Komisija

(Lieta T-508/09)

(2010/C 80/46)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Guillermo Cañas* (Buenosaires, Argentīna) (pārstāvis — F. Labouffie, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2009. gada 12. oktobra lēmumu lietā COMP/39471, *M. Guillermo Cañas c/WADA, ATP un CIAS*

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, profesionāls Argentīnas tenisa spēlētājs, lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 12. oktobra lēmumu, ar kuru Komisija, pietiekamu Kopienas interešu neesamības dēļ, ir noraidījusi prasītāja sūdzību pret Pasaules Antidopinga aģentūru (WADA), *ATP Tour Inc. (ATP)* un Starptautiskās Sporta arbitražas padomi (CIAS) par iespējamo EK līguma 81. panta un/vai 82. panta

pārkāpumu saistībā ar piedalīšanos aizliegtās vienošanās vai saskaņotās darbības un dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu no šo ar sportu saistīto institūciju puses.

Savas prasības pamatojumam prasītājs apgalvo, ka WADA, ATP un CIAS izstrādātie, piemērotie un apstiprinātie Pasaules Antidopinga kodeksa noteikumi ir diskriminējoši, jo atkarībā no ķermeņa šķidrumā atrastās vielas klasifikācijas, tie pieļauj atšķirīgu sankciju piemērošanu diviem sportistiem, kuru dopinga analīzes ir pozitīvas netišas dopinga lietošanas dēļ un, kuri ir izdarījuši vienu un to pašu pārkāpumu. Būtībā prasītājs norāda, ka saskaņā ar šiem antidopinga noteikumiem minimālais sods par netīšu dopinga lietošanu, izmantojot vielu, kas klasificēta kā aizliegta, ir diskvalifikācijas periods uz vienu gadu, bet par tādas vielas netīšu lietošanu, kas klasificēta kā īpaša (tagad konkrēti zētas), minimālā sankcija ir brīdinājums.

Atbilstoši prasītāja viedoklim, minētie antidopinga noteikumi ir pārmērīgi, jo saskaņā ar tajos paredzēto sankciju režīmu netiek ņemta vērā netīši uzņemtās vielas ietekme, kas šajā gadījumā ir kaitīga. Antidopinga noteikumi, kā arī to piemērošana saistībā ar pārkāpuma (salīdzinošo) smagumu ir nesamērīga.

WADA, ATP un CIAS, kas ir trīs uzņēmumi Kopienas izpratnē, noslēdza aizliegtu vienošanos vai piedalījās saskaņotās darbības, pretlikumīgi ierobežojot konkurenci starp profesionāliem tenisa spēlētājiem un ietekmējot tirdzniecību starp dalībvalstīm. Attiecīgie antidopinga noteikumi ir piemērojami visiem sportistiem jebkurā sporta disciplīnā, katrā ziņā attiecībā uz tām, kas ir Olimpiskās, un ne tikai prasītājam, kādēļ institūciju aizliegums ir uzskatāms par būtiskām Kopienas interesēm.

Turklāt WADA, ATP un CIAS kopā un/vai katra atsevišķi ir ļaunprātīgi izmantojušas savu dominējošo stāvokli, pirmkārt, faktiski un potenciāli diskriminējot konkurējošos profesionālos sportistus un, otrkārt, dēļ fakta, ka antidopinga noteikumi pieļauj ATP atteikties no līguma slēgšanas ar tenisa spēlētāju, kura dopinga analīžu rezultāts ir pozitīvs dēļ netišas aizliegtās vielas lietošanas, vismaz un vienu gadu.

Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Portugāle/Komisija

(Lieta T-509/09)

(2010/C 80/47)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji — L. Inez Fernandes, A. Trindade Mimoso un A. Miranda Boavida)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2009. gada 14. oktobra lēmumu, kas Portugāles valdībai paziņots ar vēstuli Nr. 11 656, ar kuru tiek atteikts atmaksāt sākotnēji apstiprināto summu EUR 1 025 000 apmērā divu okeāna patruļkuģu (OPK) iegādei, kas domāti zvejas uzraudzībai;
- uzdot atbildētājai pieņemt labvēlīgu lēmumu attiecībā uz Portugāles valdības iesniegtajiem atmaksas pieprasījumiem, kas iesniegti atbilstoši Komisijas 2002. gada 10. decembra Lēmumam 2002/978/EK;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- a) ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo Portugāles valsts ir pilnībā izpildījusi visus noteikumus attiecībā uz publiskā iepirkuma līgumiem;
- b) ir pieļauta kļūda faktos;
- c) nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, jo apstrīdētajā lēmumā nav minēts ne vismazākais tā pieņemšanas pamats. Tā kā tas ir pretrunā un ievērojami ietekmē dalībvalsts pienācīgi nodibināto tiesisko statusu, tai radot nopietnu kaitējumu, šādā lēmumā vairāk nekā jebkurā citā lēmumā būtu jāietver reāls un pārlicinošs pamatojums, kāds šajā gadījumā nav sniegts.

Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — Niki Luftfahrt/Komisija

(Lieta T-511/09)

(2010/C 80/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Niki Luftfahrt (Vīne, Austrija) (pārstāvis — H. Asenbauer, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pamatojoties uz LESD 264. panta 1. punktu (agrāk — EKL 231. panta 1. punkts), atcelt apstrīdēto Eiropas Komisijas 2009. gada 28. augusta Lēmumu “Valsts atbalsts C 6/2009 (ex N 663/2008) — Austrija: Austrian Airlines — Pārstrukturēšanas plāns”;
- pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktu, piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsas pret Komisijas 2009. gada 28. augusta Lēmumu C(2009) 6686, galīgā redakcija, par valsts atbalstu sakarā ar Austrijas valstij piederošo Austrian Airlines daļu pārdošanu Deutsche Lufthansa AG (C 6/2009 (ex N 663/2008)). Komisija šajā lēmumā uzskata, ka Austrijas Republikas piešķirtais Austrian Airlines pārstrukturēšanas atbalsts, ievērojot zināmus nosacījumus, ir saderīgs ar kopējo tirgu tiktāl, ciktāl Komisijai paziņotais pārstrukturēšanas plāns tiek pilnīgi īstenots.

Prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam prasītāja, kura pārvalda privāti finansētu gaisa transporta uzņēmumu un Komisijai iesniegusi sūdzību par strīdīgo pārstrukturēšanas atbalstu, vispirms apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 87. panta 1. punktu un 3. punkta c) apakšpunktu, EKL 88. panta 2. punktu un Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV 2004, C 244, 2. lpp.). Šajā sakarā it īpaši tiek apgalvots, ka Komisija neesot ņēmusi vērā, ka

— attiecīgā atbalsta saņēmēja esot nevis Austrian Airlines, bet gan Lufthansa, kas tomēr nav grūtībās nonācis uzņēmums un tādēļ nav atbalstāms uzņēmums;

— ne Austrian Airlines, ne Lufthansa pašas neesot veikušas samērīgu ieguldījumu Austrian Airlines pārstrukturēšanai;

— paziņotie pārstrukturēšanas pasākumi neatbilstot iepriekš minētajām pamatnostādnēm;

— Austrijas Republikas piedāvātie izlīdzināšanas pasākumi neesot pietiekami, lai pēc iespējas mazinātu atbalsta negatīvo ietekmi uz tirdzniecības nosacījumiem.

Prasītāja arī apgalvo, ka attiecīgais atbalsts esot nedalāmi saistīts ar nosacījumiem, kas ir pretrunā Savienības tiesību normām par uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un līdz ar to ir pretrunā EKL 43. pantam.

Turklāt prasītāja apgalvo EKL 253. panta pārkāpumu, jo Komisija attiecīgo lēmumu neesot pietiekami pamatojusi, jo tā

— neesot izskatījusi un pārbaudījusi situāciju attiecīgajā tirgū, it īpaši atbalstu saņēmumā uzņēmuma stāvokli un konkurentu stāvokli šajā tirgū, un

— neesot arī ņēmusi vērā, ka *Austrian Airlines* agrāk ir saņēmusi virkni Kopienas tiesībām neatbilstošu atbalstu.

Visbeidzot tiek apgalvots, ka Komisija ir pārsniegusi tai piešķirto rīcības brīvību.

Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — *Rusal Armenal*/Padome

(Lieta T-512/09)

(2010/C 80/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Rusal Armenal ZAO* (pārstāvis — *B. Evtimov, lawyer*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Padomes 2009. gada 24. septembra Regulu (EK) Nr. 925/2009, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādas dažu veidu alumīnija folijas importam, kuras izcelsme ir Armēnijā, Brazīlijā un Ķīnas Tautas Republikā, tiktāl, ciktāl tā skar prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs lūdz atcelt Padomes 2009. gada 24. septembra Regulu (EK) Nr. 925/2009, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādas dažu veidu alumīnija folijas importam, kuras izcelsme ir Armēnijā, Brazīlijā un Ķīnas Tautas Republikā (OV 2009 L 261, 1. lpp.) (turpmāk tekstā — “apstrīdētā regula”), tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju.

Lai pamatotu savu prasību, prasītājs izvirza piecus juridiskos pamatus tiesību akta atcelšanai, no kuriem viens ir balstīts uz netiešu iebildi par prettiesiskumu.

Pamatojot savu pirmo pamatu saistībā ar tiesību akta atcelšanu, prasītājs apgalvo, ka Komisija un Padome ir pārkāpušas pamatregulas⁽¹⁾ 2. panta 1.–6. punktu un Līguma par 1994. gada GATT VI panta īstenošanu (turpmāk tekstā – “Antidempinga līgums”) 2.1. un 2.2. pantu, nosakot prasītājam normālo vērtību, kuras pamatā ir dati no analogas trešās valsts, kā rezultātā ir izdarīti kļūdaini secinājumi attiecībā uz dempingu, kumulāciju, kaitējumu un cēloņsakarību saistībā ar importu no Armēnijas. Saskaņā ar prasītāja viedokli Padomei un Komisijai, nosakot prasītājam normālo vērtību, vajadzēja balstīties uz Armēnijas datiem un nevis pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu.

Turklāt izvērtējot pirmā pamata, kas attiecas uz tiesību akta atcelšanu, būtību, prasītājs lūdz Tiesu saskaņā ar LESD 277. pantu (bijušais EKL 241. pants), netiešā veidā atzīt pamatregulas 2. panta 7. punkta nepiemērojamību attiecībā uz prasītāju tiktāl, ciktāl šis pants izmantots par juridisko pamatu analogai valsts metodei, kas pielietota, nosakot prasītājam normālo vērtību apstrīdētajā regulā. Prasītājs izvirza šo netiešo iebildi par prettiesiskumu, jo tas apgalvo, ka viņam ir tiesības uz juridisko pārskatīšanu attiecībā uz 2. panta 7. punkta piemērošanu, kā arī tas apgalvo, ka viņu ir ietekmējis normālās vērtības konstatējums apstrīdētajā regulā, kura juridiskais pamats ir pamatregulas 2. panta 7. punkts. Saskaņā ar prasītāja viedokli iepriekš minētā norma ir jāatzīst par nepiemērojamu, pamatojoties uz to, ka tās piemērošana attiecībā uz prasītāju pārkāpj Antidempinga līguma 2.1 un 2.2. pantus, kas ir noteikumi, kurus ES paredzējusi ieviest kā daudzpusējās saistības ES tiesībās, un kuri ir daļa no Līgumiem, uz kuriem ir balstīta ES un kuri ir saistoši Padomei un Komisijai saskaņā ar iedibināto Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.

Pamatojot savu otro pamatu saistībā ar tiesību akta atcelšanu, prasītājs piebilst, ka pat, ja var uzskatīt, ka iestādes nav pārkāpušas pamatregulas 2. panta 1.–6. punktu un Antidempinga līgumu, tās ir pārkāpušas pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu un kļūdaini noraidījušas uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos (*MET*) statusa piešķiršanu prasītājam un pieļāvušas virkni acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta piemērojamības kontekstā.

Pamatojot savu trešo pamatu saistībā ar tiesību akta atcelšanu prasītājs apgalvo, ka iestādes ir pārkāpušas pamatregulas 3. panta 4. punktu un pieļāvušas acīmredzamu kļūdu novērtējumā, nenodalot atsevišķi Armēniju no importa, ko uzskata par importu par dempinga cenām, un šajā kontekstā nenovērtējot Armēnijas ražošanas būtisko pārveidi laika posmā no 2004. līdz 2006. gadam un Armēnijas attiecīgā produkta kvalitātes problēmas ražošanas uzsākšanas un pārkārtošanas laikā 2007. gadā, kad tika veikta pārbaude.

Pamatojot savu ceturto pamatu saistībā ar tiesību akta atcelšanu, prasītājs apgalvo, ka Komisija savā izvērtēšanas procesā un pamatojot prasītāja cenas piedāvājuma noraidīšanu, tajā pat laikā pieņemot cenas piedāvājumu no Brazīlijas ražotāja eksportētāja līdzīgos apstākļos, ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes/nediskriminācijas tiesību principu un pieļāvuši acīmredzamu kļūdu novērtējumā.

Pamatojot savu piekto pamatu saistībā ar tiesību akta atcelšanu, tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi ES tiesību labas pārvaldības pamatprincipu, līdz ar to pārkāpjot būtiskas formālas prasības, publiski un tieši atsaucoties uz prasītāju, saistībā ar notiekošo attiecīgo antidempinga pārbaudi un ietekmējot par antidempinga pārbaudes veikšanu atbildīgās iestādes, nosakot prasītāja eksportam antidempinga maksājumu.

(¹) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996 L 56, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī —
Ecoceane/EMSA

(Lieta T-518/09)

(2010/C 80/50)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ecoceane* (Parīze, Francija) (pārstāvis — *S. Spalter, avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Jūras drošības aģentūra (*EMSA*)

Prasītājas prasījumi:

— atzīt *Ecoceane* prasību par pieņemamu;

— atcelt pārsūdzēto *EMSA* 2009. gada 28. oktobra lēmumu, ar kuru noraidīts *Ecoceane* piedāvājums;

— atcelt *EMSA* lēmumu par līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu publiskā iepirkuma procedūrā (2009/S 42-060271) un tā noslēgšanu;

— piespriest *EMSA* samaksāt *Ecoceane* EUR 224 744 kā atlīdzību par nodarītajiem zaudējumiem;

— piespriest *EMSA* samaksāt *Ecoceane* EUR 25 000 kā atlīdzību par neatlīdzināmajiem izdevumiem;

— piespriest *EMSA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vēlas, lai šajā lietā tiktu atcelts *EMSA* 2009. gada 28. oktobra lēmums, ar kuru noraidīts tās piedāvājums uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā par pakalpojumiem, kas saistīti ar kuģu iesaistīšanos naftas piesārņojuma apkarošanai, ietvaros un *EMSA* lēmums par līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu un tā noslēgšanu. Prasītāja arī prasa tai atlīdzināt ar pārsūdzēto lēmumu nodarīto kaitējumu.

Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza četrus pamatus.

Pirmkārt, tā apgalvo, ka, nepaziņodama prasītājas lūgto informāciju, proti, protokolu par piedāvājumu analīzi, kurā ietverta ar procedūras norisi saistītā informācija, tās piedāvājuma noraidīšanas iemeslus, piedāvājumu vērtējumu, piemērojot specifikācijā minētās procentuālās attiecības, kā arī izraudzītā pretendenta piedāvājuma īpatnības un priekšrocības, *EMSA* esot pārkāpusi Finanšu regulas Nr. 1605/2002/EK (¹) 100. panta 2. punktu un Regulas Nr. 2342/2002/EK (²) 149. panta 3. punkta noteikumus, jo lēmumā par atteikumu trūkstot saskaņā ar šiem noteikumiem vajadzīgais pamatojums.

Otrkārt, prasītāja uzskata, ka piedāvājumu pārbaudei un izvērtēšanai *EMSA* specifikācijā izvirzītie papildu kritēriji neesot objektīvi un pamatoti, ņemot vērā publiskā iepirkuma procedūras priekšmetu; tādējādi iepriekš noteiktai tehnoloģijai atbilstošu papildu kritēriju izvēle neļaujot nodrošināt pretendentiem, kas prezentē inovatīvu metodi, vienlīdzīgu piekļuvi un esot Finanšu Regulas Nr. 1605/2002/EK 89. panta 1. punktā minēto vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminēšanas un pārskatāmības Kopienas principu pārkāpums.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka atbildētāja, vērtējot pretendētus, esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminēšanas un pārskatāmības principus, jo atšķirībā no tā, kā tas ir noticis ar citiem pretendentiem, ir atteikusies apmeklēt *Ecoceane* prezentēto attīrīšanas kuģi. Tāpat atbildētāja esot arī pārkāpusi šos principus tādēļ, ka *Ecoceane* neesot uzklusījusi piedāvājumu novērtēšanas komisija, kurā atbilstoši Regulas Nr. 2342/2002/EK 146. pantam visas sanāksmes laikā ir vismaz trīs locekļi.

Visbeidzot prasītāja uzskata, ka EMSA esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.)

⁽²⁾ Komisijas 2002. gada 23. decembra Regula (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2005. gada 25. jūlija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1261/2005 (OV L 201, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 24. decembrī — TF1 u.c./Komisija

(Lieta T-520/09)

(2010/C 80/51)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Francija), Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Francija), Canal + SA (Issy-Les-Moulineaux, Francija)* (pārstāvji — J.-P. Hordies un C. Smits, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2009. gada 10. septembra Lēmumu lietā Valsts atbalsts C(2009) 6693 (ex N 34/A/09 & N 34/B/09) — Budžeta dotācijas *France Télévisions* (2010 — 2012), jo Eiropas Komisija uzskatīja, ka saistībā ar

2009. gadu paziņotā budžeta dotācija EUR 450 miljonu apmērā par labu *France Télévisions* ir saderīga ar EK līguma 86. panta 2. punktu;

— uzdot Komisijai sākt atbalsta formālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta LESD 108. panta 2. punktā;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību tiek lūgts atcelt 2009. gada 1. septembra Lēmumu C(2009) 6693, galīgā redakcija, kuru pieņēmusi Komisija EKL 88. panta 3. punktā (tagad — LESD 108. pants) paredzētās procedūras noslēgumā un ar kuru tiek atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu budžeta dotācija, kuras maksimālais apmērs par labu *France Télévisions* 2009. gadā ir EUR 450 miljoni. Šajā sakarā prasītāji lūdz, lai tiktu sākta formālā izmeklēšanas procedūra saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu.

Lai pamatotu savu lūgumu, prasītāji izvirza vienu pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka pastāvēja ievērojamas grūtības, kuru dēļ Komisijai bija jāsāk formālā izmeklēšanas procedūra, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā (tagad — LESD 108. panta 2. punkts), un jāaicina ieinteresētas personas tai iesniegt apsvērumus.

Prasītāji norāda uz ievērojamu grūtību pastāvēšanu, kas izriet, pirmkārt, no iepriekšējās izmeklēšanas procedūras apstākļiem un, otrkārt, no apstrīdētā lēmuma satura.

Iepriekšējās izmeklēšanas procedūras pārmērīgais ilgums, procedūras norise un apstrīdētās dotācijas ievērojamais lielums atklāj norādes par ievērojamām grūtībām, kuras pastāvēja iepriekšējās izmeklēšanas ietvaros.

Par ievērojamu grūtību pastāvēšanu, kuras izriet no apstrīdētā lēmuma satura, norāda divi apstākļi. Pirmkārt, nepietiekamā, pat neprecīzā informācija, kura bija Komisijas rīcībā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā, un, otrkārt, tas, ka Komisijai nebija iespējams konstatēt atbalsta saderību bez padziļinātas analīzes, ņemot vērā strukturālos pārmērīgās kompensēšanas riskus šajā lietā.

Prasība, kas celta 2009. gada 28. decembrī — MIP Metro/ITSB Metronia (“METRONIA”)

(Lieta T-525/09)

(2010/C 80/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Vācija) (pārstāvji — R. Kaase un J.-C. Plate, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Metronia, SA (Madrīde, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 8. oktobra lēmumu lietā R 1315/2006-1, ciktāl apelācijas sūdzība noraidīta, pamatojot ar to, ka tā neatbilst Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam (tagad — Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam);

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies iebildumu un apelācijas procesos.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “METRONIA” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 20., 28. un 41. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas preču zīmes reģistrācija grafiskai preču zīmei “METRO” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 20., 28. un 41. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt un Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt, iebildumus noraidīt un, līdz ar to, apmierināt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta (tagad — Padomes Regulas Nr. 207/2009) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini nolēmusi, ka nepastāvēja attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespēja.

Prasība, kas celta 2009. gada 28. decembrī — PAKI Logistics/ITSB (“PAKI”)

(Lieta T-526/09)

(2010/C 80/53)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PAKI Logistics GmbH (Ennepetal, Vācija) (pārstāvji — M. Bergermann, P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt un J. Vogtmeier, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 23. oktobra lēmumu lietā R 180/2007-1;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies apelācijas procesā.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “PAKI” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 6., 20., 37. un 39. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 790 895)

Pārbaudītāja lēmums: reģistrāciju atteikt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta, to aplūkojot kopsakarā ar tās pašas regulas 7. panta 2. punktu, piemērošanu, jo reģistrācijai pieteiktā preču zīme neesot pretrunā vispārpieņemtiem morāles principiem

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 31. decembrī — In ‘t Veld/Padome

(Lieta T-529/09)

(2010/C 80/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sophie in ‘t Veld (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — O. Brouwer un J. Blockx, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes lēmumu liegt pieeju dokumentam 11897/09

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tai skaitā tos, kas radušies katram lietas dalībniekam, kas iestājies lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja lūdza atcelt Padomes 2009. gada 8. septembra lēmumu, ar kuru ir noraidīts tās lūgums saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ piešķirt pilnu pieeju dokumentam 11897/09, kas ir Padomes juridiskā dienesta paziņojums par

juridisko pamatu “Komisijas Rekomendācijai Padomei atļaut uzsākt sarunas starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par starptautisku nolīgumu, kas ļautu nodot Savienoto Valstu Valsts kases departamentam finanšu ziņojumu maiņas datus, lai novērstu un apkarotu terorismu un terorisma finansēšanu”. Padome nodeva prasītājai dokumenta 11897/09 rediģētu versiju, izslēdzot tās daļas, kas, pēc prasītājas domām, tai ļautu uzzināt juridiskā departamenta analīzes būtību.

Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo ar to ir pārkāpti Regulā Nr. 1049/2001 ietvertie noteikumi par pieeju dokumentiem.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir kļūdaini pamatots ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu (kaitēšana starptautiskajām attiecībām), jo Padome nav pierādījusi, kādā veidā pilnīga iepazīšanās ar dokumentu 11897/09 negatīvi ietekmētu vispārīgās intereses attiecībā uz Eiropas Savienības starptautisko attiecību aizsardzību.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir kļūdaini pamatots arī ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu (juridisku konsultāciju aizsardzība), jo pilnīga iepazīšanās ar to neietekmētu negatīvi tiesvedības un juridisku konsultāciju aizsardzību un primārās vispārējās interesēs ir nodot dokumentu 11897/09 pilnīgā atklātībā sabiedrībai.

Pakārtoti, ja Vispārējā tiesa uzskatītu, ka šie minētie izņēmumi ir piemērojami attiecībā uz dokumentu 11897/09, prasītāja apgalvo, ka Padome nepareizi piemēroja Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu, ciktāl tā izslēdza no dokumenta 11897/09 vairāk informācijas, kā bija patiešām nepieciešams.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Padome neizpildīja savu pienākumu norādīt pamatojumu apstrīdētajam lēmumam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001 L 45.

**Prasība, kas celta 2010. gada 8. janvārī — Komisija/
Earthscan**

(Lieta T-5/10)

(2010/C 80/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A.-M. Rouchaud-Joët, S. Petrova, kam palīdz P. Hermant un G. van de Walle de Ghelcke, advokāti)

Atbildētāja: Earthscan Ltd (Kenta, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- piespriest atbildētājai atmaksāt Komisijai EUR 44 903,22, kas atbilst pamata summai EUR 45 835,44, no kuras jau ir samaksāti EUR 6 486,09, un kavējuma procentiem līdz 2009. gada 30. septembrim EUR 5 556,87 apmērā;
- piespriest atbildētājai maksāt kavējuma procentus EUR 3,84 apmērā dienā no 2009. gada 1. oktobra līdz pilnīgai parāda samaksāšanai;
- piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Komisijai.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu, kas ir balstīts uz šķērējklauzulu, prasītāja lūdz, lai atbildētājai tiktu piespriests atmaksāt avansu, kuru ir izmaksājusi prasītāja, kopā ar kavējuma procentiem sakarā ar to, ka atbildētāja nav izpildījusi līgumu Nr. 4.1030/Z/01-035/2001, kas noslēgts starp prasītāju un deviņiem līgumslēdzējiem, ieskaitot, atbildētāju un kura priekšmets ir atjaunojamās enerģijas vadlīniju izstrādāšana, publicēšana un izplatīšana ("Guide for Renewable Energy installations to promote biomass, photovoltaics and solar thermal in EU" projekts) ALTENER programmas ietvaros⁽¹⁾.

Prasītāja izvirza vienu pamatu.

Tā kā atbildētāja nav izpildījusi līgumu saistībā ar 6. un 7. fāzi (maketēšana, salikšana, drukāšana un izplatīšana), prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi savus līgumiskos pienākumus, neatmaksājot tās daļu no iepriekšējā finansējuma, kura

tika pārmaksāta sakarā ar līgumu. Tā apgalvo, ka atbildētājai ir jāpiespriež atmaksāt pārmaksātā summa, kurai ir pieskaitīti kavējuma procenti saskaņā ar līgumā noteikto.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 28. februāra Lēmums Nr. 646/2000/EK, ar kuru tiek pieņemta daudzgadīgā programma atjaunojamās enerģijas avotu veicināšanai Kopienā (Altener) (no 1998. līdz 2002.), OV L 79, 1. lpp.

**Prasība, kas celta 2010. gada 7. janvārī — Diagnostiko kai
therapeftiko kentro Athinon "Ygeia"/ITSB**

(Lieta T-7/10)

(2010/C 80/56)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Diagnostiko kai therapeftiko kentro Athinon "Ygeia AE" (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji — K. Alexiou un S. Foteas, avvocati)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītāja prasījumi:

- prasību apmierināt;
- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju otrās padomes lēmumu lietā R 190/2009-2;
- reģistrēt vārdisko preču zīmi "ygeia" kā Kopienas preču zīmi, kurā ir norādīta saikne starp prasītāju sabiedrību un tās sniegtajiem pakalpojumiem;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "ygeia" attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 44. klasē — medicīniskie pakalpojumi — reģistrācijas pieteikums Nr. 7 129 001

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apstiprināt pārbaudītāja lēmumu un reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Izvirzītie pamati: prasības mērķis ir panākt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju otrās padomes lēmuma lietā R 190/2009-2 atcelšanu.

Pamatojoties uz pirmo atcelšanas pamatu, prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā apzīmējumam kļūdaini ir piedēvēts tīri aprakstošais raksturs, lai gan tam ir atšķirtspēja *in abstracto*.

Pamatojoties uz otro atcelšanas pamatu, prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā kļūdaini ir noraidīta apzīmējuma atšķirtspēja sakarā ar tā izmantošanas mērķi. Pēc prasītāja domām, pat pieņemot, ka varētu piekrist vārdiskā apzīmējuma aprakstošajam raksturam *in abstracto*, pastāv izmantošana, kura ļauj pamatot atšķirtspējas iegūšanu un ir pamats reģistrācijas pieteikuma nepieņemamības izslēgšanai.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. janvārī — Evropaīki Dynamiki/Komisija

(Lieta T-9/10)

(2010/C 80/57)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji — N. Korogiannakis un M. Dermizakis, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Kopienu Oficiālo publikāciju biroja (Publikāciju birojs) lēmumu noraidīt prasītājas piedāvājumu, kas izteikts, atbildot uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus atklātā konkursā AO 10224 “Elektroniskās publicēšanas nodrošināšana”⁽¹⁾ 2. grupā, kas prasītājam paziņots ar 2009. gada 29. oktobra vēstuli, kā arī visus turpmākos saistītos Publikāciju biroja lēmumus, tostarp lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu konkursā izvēlētajiem pretendentiem;

— atcelt Publikāciju biroja lēmumu piešķirt līguma slēgšanas tiesības Siveco/Intrasoft un Engineering/Intrasoftn iepriekš minētā konkursa 3. grupā, kas prasītājam paziņots ar 2009. gada 29. oktobra vēstuli, ja viena sabiedrība ir tieši vai netieši saistīta ar abiem pamata līgumiem;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājam sakarā ar attiecīgo konkursa procedūru nodarītos zaudējumus EUR 260 760;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās un citus izdevumus, kas radušies saistībā ar prasību, pat ja šī prasība tiktu noraidīta.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītāja lūdz atcelt atbildētājas lēmumu noraidīt tās piedāvājumu, kurš iesniegts, atbildot uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus atklātā konkursā par elektroniskās publicēšanas pakalpojumiem (AO 10224) (2. grupa), un piešķirt līguma slēgšanas tiesības konkursā izvēlētajam pretendentiem (2. un 3. grupa). Turpinājumā prasītāja prasa kompensāciju par iespējamajiem zaudējumiem sakarā ar konkursa procedūru.

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka atbildētāja esot pieļāvusi vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā un ka tā esot atteikusies sniegt prasītājam pietiekamu pamatojumu vai skaidrojumu, pārkāpjot Finanšu regulu⁽²⁾ un tās īstenošanas kārtību, kā arī Direktīvu 2004/18/EK⁽³⁾ un EKL 253. pantu.

Otrkārt, tā apgalvo, ka atbildētāja esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā un neesot sniegusi pamatojumu attiecībā uz prasītājas piedāvājumu, ņemot vērā, ka novērtēšanas komitejas negatīvie apsvērumi esot bijuši neskaidri, nepareizi un nepamatoti.

⁽¹⁾ OV 2009/S 109-156511

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 20. janvārī — Goutier/ITSB — Rauch (“ARANTAX”)**(Lieta T-13/10)**

(2010/C 80/58)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Klaus Goutier (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis — E. E. Happe, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Vācija)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 10. novembra lēmumu apelācijas lietā R 1769/2008-4, ar kuru, atceļot apstrīdēto lēmumu, preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika noraidīts attiecībā uz šādiem pakalpojumiem:

— 35. klase: nodokļu padomnieka pakalpojumi, nodokļu deklarācijas sastādīšana, grāmatvedība, auditora pakalpojumi, komercdarbības konsultācijas, ar uzņēmuma darbību saistītas konsultācijas;

— 36. klase: atzinuma par nodokļiem un nodokļu novērtējuma sastādīšana, apvienošanās un iegādes darījumi, it īpaši finanšu konsultācijas, iegādājoties vai pārdodot uzņēmumu, kā arī dalību uzņēmumā;

— 43. klase: tiesību konsultācijas un pārstāvība, izpēte tiesību jomā;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “ARANTAX” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 36. un 42. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4823084)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Norbert Rauch

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas grafiska preču zīme “atarax” Nr. 30168707 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35., 37., 41. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: Iebildumu nodaļas lēmumu daļēji atcelt un Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo starp pretstatītajām preču zīmēm neesot sajaukšanas iespējas

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 18. janvārī — CheckMobile/ITSB (“carcheck”)**(Lieta T-14/10)**

(2010/C 80/59)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Hamburģa, Vācija) (pārstāvis — K. Lodigkeit, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 18. novembra lēmumu lietā R 595/2009-4 tiktāl, ciktāl tajā saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu ir atteikta preču zīmes “carcheck” reģistrācija;

— piespriest leikšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "carcheck" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 35., 36., 38., 41., 42. un 45. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 7 368 681)

Pārbaudītāja lēmums: reģistrāciju daļēji atteikt

Apelāciju padomes lēmums: pārbaudītāja lēmumu daļēji atcelt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 40/94⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu pārkāpums, jo Apelāciju padome pārāk plaši ir interpretējusi absolūto atteikuma pamatojumu attiecībā uz preču zīmi, ko veido tīri aprakstoša rakstura apzīmējums

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1.–36. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 19. janvārī — *Steinberg/Komisija*

(Lieta T-17/10)

(2010/C 80/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Gerald Steinberg* (Jeruzaleme, Izraēla) (pārstāvis — *T. Asserson*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— 15 dienu laikā sniegt piekļuvi visiem prasības pieteikumā norādītajiem dokumentiem;

— piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— piespriest sniegt jebkuru citu kompensāciju, kuru Tiesa uzskata par nepieciešamu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītājs lūdz atcelt Komisijas 1999. gada 15. maija Lēmumu, kuru prasītājs saņēma 2009. gada 22. novembrī un ar kuru tiek daļēji noraidīts viņa lūgums sniegt saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001⁽¹⁾ piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz finansēšanas lēmumiem sakarā ar dotācijām Izraēlas un Palestīnas nevalstiskajām organizācijām pēdējo trīs gadu laikā saskaņā ar "Partnerības mieram" ("Partnership for Peace" (PfP)) un "Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu" ("European Instrument for Democracy and Human Rights" (EIDHR)) programmām.

Lai pamatotu savu prasības pieteikumu, prasītājs izvirza četrus pamatus.

Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka, nesniedzot piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, atbildētāja pārkāpa Regulas Nr. 1049/2001 2. pantu.

Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka, atsakot pilnu piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, atbildētāja pārkāpa Regulas Nr. 1049/2001 4. pantu, jo uz viņa lūgumu neattiecas neviens no šajā pantā noteiktajiem izņēmumiem. Turklāt prasītājs apgalvo, ka, pat ja šie izņēmumi būtu attiecināmi uz viņa lūgumu, *quod non*, pilsoniskās sabiedrības organizāciju tiesības piekļūt pieprasītajiem dokumentiem būtu jāuzskata par "sevišķām sabiedrības interesēm".

Treškārt, prasītājs apgalvo, ka, izmantojot gandrīz sešus mēnešus, lai atbildētu uz viņa apstiprinošo pieteikumu, neskatoties uz faktu, ka Regulā Nr. 1049/2001 ir noteikts, ka atbilde ir jāsniedz 15 dienu laikā no lūgumu iesniegšanas, atbildētāja ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 7. pantu.

Ceturtkārt, prasītājs apgalvo, ka atbildētāja netika izvērtējusi viņa lūgumu "ātri" un tādējādi tā pārkāpa Regulas Nr. 1049/2001 8. pantu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001 L 145, 43. lpp.

**Prasība, kas celta 2010. gada 27. janvārī — Arkema France/
Komisija**

(Lieta T-23/10)

(2010/C 80/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Arkema France* (Colombes, Francija) (pārstāvji — *J. Joshua*, *Barrister*, un *E. Aliende Rodríguez*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmuma C(2009) 8682 1. panta 1. un 2. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un katrā ziņā atcelt 1. panta 1. punktu, ciktāl tajā ir konstatēts, ka prasītājs piedalījās pārkāpumā saistībā ar alvas stabilizatoriem laikposmā no 1994. gada 16. marta līdz 1996. gada 31. martam;
- atcelt prasītājam 2. pantā uzlikto naudas sodu;
- ja Tiesa neatceļ naudas sodu pilnībā, tad to būtiski samazināt saskaņā ar tās pilno jurisdikciju;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu tiek lūgts atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmumu lietā COMP/38.589 — Termiskie stabilizatori, kurā tiek konstatēts, ka prasītājs piedalījās divos atsevišķos EKL 81. panta (pašreiz LESD 101. pants) pārkāpumos, no kuriem viens ir saistīts ar alvas stabilizatoriem un otrs — ar epoksidēto sojas eļļu [ESBO], un ar kuru uzliek naudas sodu par katru precī.

Prasītājs norāda šādus pamatus savas prasības pamatojumam:

Pirmkārt, tas apgalvo, ka, pareizi piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 25. pantu, *Akzo* tiesvedība⁽²⁾ neapturēja laika tecējumu un Komisijas pilnvaras uzlikt naudas sodu bija beigušās attiecībā uz abiem pārkāpumiem atbilstoši desmit gadu “dubultā ierobežojuma” normai. Prasītājs apgalvo, ka

Komisija pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka laika posms, kad *Akzo* tiesvedība norisinājās Tiesā, apturēja laika tecējumu, un nepareizi secināja, ka šajā lietā var pagarināt desmit gadu laika ierobežojumu, kas ir noteikts iepriekš minētās Regulas 25. panta 5. punktā.

Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi likumīgu interešu esamību, deklaratīvi konstatējot pārkāpumus, par kuriem tai nebija pilnvaru uzlikt naudas sodus. Prasītājs apgalvo, ka Regulas (EK) Nr. 1/2003 7. pants atļauj Komisijai veikt šādus deklaratīvus konstatējumus par izdarīto pārkāpumu, ja tā neuzliek naudas sodu, ar nosacījumu, ka ir pierādīts, ka Komisijai ir likumīgas intereses.

Treškārt un neatkarīgi no pirmajiem diviem pamatiem, prasītājs lūdz Tiesu atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktā ietvertoto deklaratīvo konstatējumu, ka tas ir piedalījies pārkāpumā saistībā ar alvas stabilizatoru no 1994. gada 16. marta līdz 1996. gada 31. martam, un apstrīd to, ka Komisija būtu pierādījusi likumīgas intereses šāda konstatējuma izdarīšanā.

Ceturtkārt un gadījumā, ja Tiesa neatceļ naudas sodu pilnībā, prasītājs apgalvo, ka Komisija nav iesniegusi pierādījumus par [pārkāpuma] turpināšanos pēc 1999. gada 23. februāra un ka tādēļ uzliktais naudas sods par otro aizliegtās vienošanās laikposmu būtu jāsamazina, lai atspoguļotu īsāku pārkāpuma ilgumu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Vispārējās tiesas 2007. gada 17. septembra spriedums apvienotajās lietās T-125/03 un T-253/03 *Akzo Nobel Chemicals* un *Akros Chemicals*/Komisija, Krājums, II-3523. lpp.

**Prasība, kas celta 2010. gada 26. janvārī — Euro-
Information/ITSB (“EURO AUTOMATIC PAYMENT”)**

(Lieta T-28/10)

(2010/C 80/62)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Européenne de traitement de l'information* (*Euro-Information*) (Strasbūra, Francija) (pārstāvis — *A. Grolée*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju otrās padomes 2009. gada 11. novembra lēmumu lietā R 635/2009-2 tiktāl, ciktāl tajā ir noraidīts preču zīmes Nr. 7 077 654 reģistrācijas pieteikums attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuri ir šīs prasības priekšmets;
- apmierināt Kopienas preču zīmes "EURO AUTOMATIC PAYMENT" reģistrācijas pieteikumu Nr. 7 077 654 attiecībā uz visām 9. un 36. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem;
- piespriest ITSB atlīdzināt prasītājam procesā ITSB un šīs tiesvedības ietvaros radušos tiesāšanās izdevumus, piemērojot Reglamenta 87. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "EURO AUTOMATIC PAYMENT" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35., 36., 37., 38., 42. un 45. klasē (reģistrācijas ieteikums Nr. 7 077 654)

Pārbaudītāja lēmums: reģistrāciju daļēji atteikt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums tiktāl, ciktāl reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir nevis aprakstoša, bet atšķirtspējīga attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem reģistrācija ir atteikta

**Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — Nīderlande/
Komisija**

(Lieta T-29/10)

(2010/C 80/63)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. Wissels un Y. de Vries)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Komisijas 2009. gada 18. novembra lēmumu lietā C 10/2009 (ex. N 138/2009) — Nīderlande, atbalsts *ING Groep N.V.*;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir konstatējusi, ka atsevišķi Nīderlandes valsts noteiktie pasākumi attiecībā uz *ING Groep N.V.* ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, un ir atzinusi šo atbalstu par saderīgu ar kopējo tirgu ar zināmiem nosacījumiem. Kā norādīts lēmumā, atmaksas nosacījumu grozījumi attiecībā uz kapitāla ieguldījumu 5 miljardu EUR apmērā ir papildu valsts atbalsts.

Prasības pieteikums ir vērst pret lēmuma 2. panta pirmo punktu, kurš cita starpā ir pamatots uz Komisijas secinājumu, ka atmaksas nosacījumu grozījumi attiecībā uz kapitāla ieguldījumu 5 miljardu EUR apmērā ir valsts atbalsts.

Pirmkārt prasītāja norāda, ka lēmums ir pretrunā LESD 107. pantam, ciktāl Komisija secināja lēmumā, ka grozījumi atmaksas nosacījumos attiecībā uz dalību *ING* pamatkapitālā bija papildu valsts atbalsts *ING* 2 miljardu EUR apmērā. Kā uzskata prasītāja, Komisija kļūdījās, klasificējot atmaksas nosacījumu grozījumus kā valsts atbalstu, šādu iemeslu dēļ:

- ciktāl runa ir par valsts atbalstu, saskaņā ar lēmumu to veido pilna dalība *ING* pamatkapitālā; to nosacījumu grozījumi, saskaņā ar kuriem šo atbalstu var atmaksāt, nevar papildus šai dalībai veidot valsts atbalstu;

- atmaksas nosacījumu grozījumi Komisijai bija jāiekļauj savā vērtējumā par dalību pamatkapitālā un tie nebija vērtējami atsevišķi;

- ja Komisijai bija tiesības pašai vērtēt atmaksas nosacījumu grozījumus atbilstoši valsts atbalsta noteikumiem, tad tā ir pieļāvusi virkni kļūdu šajā vērtējumā;

— Komisija savā vērtējumā kļūdaini neņēma vērā to, ka viens no imesliem atmaksas nosacījumu grozījumiem bija panākt vēl lielāku atbilstību tirgum atbilstošiem atmaksas nosacījumiem.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka lēmums ir pretrunā rūpības pienākumam, jo Komisija neievāca vajadzīgo informāciju par attiecīgajiem faktiem.

Treškārt, prasītāja uzskata, ka lēmumā ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, jo Komisija nav pienācīgi pamatojusi savu uzskatu, ka grozījumi atmaksas nosacījumos bija papildu valsts atbalsts.

Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — Reagens/Komisija

(Lieta T-30/10)

(2010/C 80/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Reagens SpA* (*San Giorgio di Piano*, Itālija) (pārstāvji — *B. O'Connor, L. Toffoletti, D. Gullo* un *E. De Giorgi, lawyers*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija (lieta COMP/38.589 — Siltuma stabilizatori), attiecībā uz alvas stabilizatoriem pilnībā vai tiktāl, ciktāl tas skar prasītāju;

— konstatēt, ka Regulas (EK) Nr. 1/2003 25. pantā noteiktais termiņš ir piemērojams tādējādi, lai nepieļautu naudas soda uzlikšanu prasītājam;

— pakārtoti, konstatēt, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, nosakot prasītājam naudas sodu EUR 10 791 000 apmērā, un vajadzības gadījumā izlīdzināt šo naudas sodu līdz līmenim,

kas ir atbilstošs prasītājas iespējamā LESD 101. panta pārkāpuma, kas izdarīts pēc 1996. gada, ierobežotajam raksturam;

— īstenot pierādījumu savākšanas pasākumu attiecībā uz Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 35. punkta piemērošanu *Chemson* un *Baerlocher* un attiecībā uz visiem apsvērumiem, kurus iesnieguši Lēmuma par alvas stabilizatoriem adresāti pēc paziņojuma par iebildumiem saņemšanas;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, tiktāl, ciktāl ar to prasītājai tiek noteikta atbildība par EEZ 53. panta un EKL 81. panta pārkāpumu (lieta COMP/38.589 — Siltuma stabilizatori) un noteikts naudas sods.

Savu prasījumu pamatošanai prasītāja izvirza šādus tiesību pamatus:

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu, izvērtējot faktus attiecībā uz alvas stabilizatoriem, ciktāl tā uzskatīja, ka prasītāja piedalījās EKL 81. panta (jaunajā redakcijā — LESD 101. pants) pārkāpumā pēc 1996/1997. gada.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 (1) 25. pantu faktiem, kas attiecās uz alvas stabilizatoru tirgu, un, konkrētāk, atzīstot, ka bija jāievēro šajā pantā paredzētie termiņi. Saskaņā ar prasītājas teikto, nespēja pierādīt pārkāpumu pēc 1996/1997. gada nozīmē, ka lēmumam sodīt prasītāju ir iestājies noilgums saskaņā ar šajā pantā paredzēto noteikumu par piecu vai desmit gadu termiņu.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija pārkāpa labas pārvaldības principu un prasītājas tiesiskās palāpības principu attiecībā uz to, ka tā veiks izmeklēšanu pēc iespējas precīzi un rūpīgi un ņems vērā pierādījumus par konkurenci. Turklāt prasītāja apgalvo, ka Komisija rīkojās, pārkāpjot tās tiesības uz aizstāvību, ciktāl Komisija nepienācīgi izvērtēja pierādījumus, kurus prasītāja iesniedza, atbildot uz paziņojumu par iebildumiem, un lietas dalībnieku uzklaušanās laikā, un ka tā nedeva prasītājai atkārtotu pieeju lietas materiāliem, kas nebija konfidenciāli izmeklēšanas nolūkā.

Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija rīkojās, pārkāpjot principu par vienlīdzīgu attieksmi pret visiem uzņēmumiem likuma priekšā, ciktāl tā kļūdaini piemēroja Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai ⁽²⁾. Turklāt prasītāja arī apgalvo, ka Komisija pārkāpa samērīguma principu, ciktāl tai uzliktais naudas sods nebija samērīgs salīdzinājumā ar citiem lēmuma par alvas stabilizatoriem adresātiem, un it īpaši ar *Baerlocher*.

Piektkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ar savu rīcību izkropļoja konkurenci kopējā tirgū, pārkāpjot LESD 101. pantu, ciktāl tā kļūdaini piemēroja Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Komisija rīkojās, pārkāpjot labas pārvaldības principu, neveicot izmeklēšanu rūpīgi un termiņā, kā arī neievērojot prasītājas tiesības uz aizstāvību, neturpinot izmeklēšanu laika periodā, kad Vispārējā tiesā tika iesniegti lūgumi aizsargāt dokumentus saskaņā ar advokātu un klientu paziņojumu konfidencialitāti lietā *Akzo*. ⁽³⁾

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV C 210, 2. lpp.).

⁽³⁾ Vispārējās tiesas 2007. gada 17. septembra spriedums apvienotajās lietās T-125/03 un T-253/03 *Akzo Nobel Chemicals* un *Akros Chemicals*/Komisija (Krājums, II-3523. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 22. janvārī — *Ella Valley Vineyards*/ITSB — *Hachette Filipacchi Presse* (“*ELLA VALLEY VINEYARDS*”)

(Lieta T-32/10)

(2010/C 80/65)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd* (Jeruzaleme, Izraēla)
(pārstāvis — *C. de Haas, avocat*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Francija)*

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 11. novembrī pieņemto lēmumu pilnā apmērā, jo ar to esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts;
- piespriest ITSB atlīdzināt sabiedrības *ELLA VALLEY VINEYARDS* tiesāšanās izdevumus atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87.–93. pantam.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiskā preču zīme “ELLA VALLEY VINEYARDS” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 3360914)

*Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: *Hachette Filipacchi Presse SA**

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Francijas vārdiskā preču zīme un Kopienas vārdiskā preču zīme “ELLE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 3475365)

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: Iebildumu nodaļas lēmumu atcelt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums, jo konkrētā sabiedrības daļa starp attiecīgajām preču zīmēm neuztveršot nekādu saistību un ar preču zīmes “ELLA VALLEY VINEYARDS” izmantošanu netiekot gūtas nepamatotas priekšrocības no agrāku preču zīmju “ELLE” reputācijas

Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — *ING Groep*/Komisija

(Lieta T-33/10)

(2010/C 80/66)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ING Groep NV* (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvji — *O. Brouwer, M. Knappen* un *J. Blockx, lawyers*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, it īpaši sakarā ar neatbilstošu pamatojumu, ciktāl lēmumā vienošanās CT1 grozījums ir kvalificēts kā papildu atbalsts EUR 2 miljardi apmērā;
- atcelt apstrīdēto lēmumu, it īpaši sakarā ar neatbilstošu pamatojumu, ciktāl Komisija ir piekritusi apstiprināt atbalstu ar nosacījumu, ka tiek apstiprināti dominējošās cenas aizliegumi, kas paredzēti lēmumā un tā II pielikumā;
- atcelt apstrīdēto lēmumu, it īpaši sakarā ar neatbilstošu pamatojumu, ciktāl Komisija ir piekritusi apstiprināt atbalstu ar nosacījumu, ka tiks izpildītas prasības pārstrukturēšanas jomā, kuras pārsniedz to, kas ir atbilstošs un tiek prasīts saskaņā ar paziņojumu par pārstrukturēšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Sakarā ar nemieru finanšu tirgos 2008. gada septembrī un oktobrī, Nīderlandes valsts 2008. gada 11. novembrī ieguldīja EUR 10 miljardi no "Core Tier 1" kapitāla (turpmāk tekstā — "vienošanās CT1") ING (turpmāk tekstā — "prasītāja"). Šo atbalsta pasākumu Komisija sākotnēji apstiprināja 2008. gada 12. novembrī uz sešiem mēnešiem.

2009. gada janvārī Nīderlandes valsts piekrita pārņemt ekonomisko risku attiecībā uz daļu no prasītājas samazinātās vērtības aktīviem. Šo pasākumu Eiropas Komisija sākotnēji apstiprināja 2009. gada 31. martā, un Nīderlandes valsts uzņēmās iesniegt pārstrukturēšanas plānu attiecībā uz prasītāju. 2009. gada oktobrī prasītāja un Nīderlandes valsts noslēdza vienošanos par grozījumiem sākotnējā vienošanās CT1, lai ļautu jau laicīgi atmaksāt pusi no CT1 kapitāla ieguldījuma. Prasītājas pārstrukturēšanas plāna galīgā versija tika iesniegta Komisijai 2009. gada 22. oktobrī.

2009. gada 18. novembrī Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, kurā tā apstiprināja atbalsta pasākumu ar nosacījumu, ka tiks izpildītas pārstrukturēšanas saistības, kas paredzētas lēmuma I un II pielikumā.

Ar šo prasības pieteikumu prasītāja lūdz daļēji atcelt 2009. gada 18. novembra lēmumu par valsts atbalstu Nr. C-10/2009 (agrāk N 138/2009), kuru īstenoja Nīderlande attiecībā uz prasītājas nelikvīdo aktīvu atbalsta mehānismu un pārstrukturēšanas plānu, ciktāl ar to 1) vienošanās CT1 grozījums ir kvalificēts kā papildu atbalsts EUR 2 miljardi apmērā, 2) ir paredzēts apstiprināt atbalstu ar nosacījumu, ka tiek apstiprināti dominējošās cenas aizliegumi un 3) ir paredzēts apstiprināt atbalstu ar nosacījumu, ka tiek izpildītas prasības pārstrukturēšanas jomā, kuras pārsniedz to, kas ir atbilstošs un tiek prasīts saskaņā ar paziņojumu par pārstrukturēšanu.

Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir daļēji jāatceļ šādu iemeslu dēļ.

Ar pirmo pamatu, kas attiecas uz vienošanās CT1 grozījumu, prasītāja apgalvo, ka Komisija:

- a) pārkāpa LESD 107. pantu, secinot, ka starp prasītāju un Nīderlandes valsti noslēgtās vienošanās *Core Tier* grozījums bija valsts atbalsts

un

- b) pārkāpa principu par rūpīgu pārbaudi un LESD 296. pantu, jo netika rūpīgi un objektīvi izvērtēti visi konkrētās lietas atbilstošie fakti, netika uzklautas attiecīgās personas un netika sniegts atbilstošs pamatojums apstrīdētajam lēmumam.

Ar otro pamatu par aizliegumu ING un *ING Direct* izmantot dominējošo cenu, prasītāja apgalvo, ka Komisija:

- a) pārkāpa labas pārvaldības principu, jo neizvērtēja rūpīgi un objektīvi visus konkrētās lietas atbilstošos faktus, un, turklāt, arī neizpildīja pienākumu norādīt lēmumā atbilstošu pamatojumu;
- b) pārkāpa samērīguma principu, nosakot, ka atbalsta pasākums tiek apstiprināts ar nosacījumu, ka tiek apstiprināti dominējošās cenas aizliegumi, kas nav atbilstoši, vajadzīgi vai samērīgi;

- c) pārkāpa LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu un nepareizi piemēroja paziņojumā par pārstrukturēšanu paredzētos principus un pamatnostādnes.

Ar trešo pamatu, kas attiecas uz nesamērīgām pārstrukturēšanas prasībām, prasītāja apgalvo, ka lēmums ir spēkā neesošs sakarā ar:

- a) kļūdu vērtējumā, jo Komisija nepareizi aprēķināja absolūto un relatīvo atbalsta summu un pārkāpa samērīguma un labas pārvaldības principu, prasot pārmērīgu pārstrukturēšanu, neizvērtējot rūpīgi un objektīvi visus tai iesniegtos atbilstošos faktus, un
- b) kļūdu vērtējumā un neatbilstošu pamatojumu, jo notika atkāpšanās no paziņojuma par pārstrukturēšanu, novērtējot prasīto pārstrukturēšanu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 30. novembra spriedumu lietā F-55/08 De Nicola/EIB 2010. gada 28. janvārī iesniedza Carlo De Nicola

(Lieta T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburga) (pārstāvis — L. Isola, avvocato)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Investīciju banka (EIB)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kā arī samaksāt nokavējuma procentus un kompensāciju par naudas vērtības kritumu attiecībā uz piešķirtajām naudas summām.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir vērsta pret Civildienesta tiesas (turpmāk tekstā — "CDT") 2009. gada 30. novembra spriedumu, ar kuru tika noraidīta prasība atcelt lēmumu, ar kuru atbildētāja bija noraidījusi De Nicola sūdzību par to, lai, pirmkārt, tiktu pārvērtēts tam piešķirtais vērtējums par 2006. gadu, un, otrkārt, tiktu atcelts EIB lēmums par paaugstināšanu amatā 2006. gadā tiktāl, ciktāl viņš netika paaugstināts. Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt savu novērtējuma ziņojumu par 2006. gadu, atzīt, ka viņš ir cietis no psiholoģiskas vardarbības, piespriest EIB atlīdzināt kaitējumu, kuru, kā viņš uzskata, viņš ir cietis sakarā ar šo vardarbību, un, visbeidzot, atcelt lēmumu, ar kuru atteikts atmaksāt ar lāzerterapiju saistītos medicīniskos izdevumus.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savu prasījumu atbalstam norāda uz šādiem pamatiem:

- CDT prettiesiski nav pieņēmusi lēmumu un tad, kad tā pilnībā neizmirsa prasības priekšmetu (piemēram, otro un trešo prasības atcelt tiesību aktu pamatu, sūdzību izskatīšanas komitejas atteikumu pārvērtēt piešķirto vērtējumu utt.), tā tīši nolēma izvērtēt vienīgi atsevišķus izvirzītos iebildumus;
- CDT nelēma par prasību pārbaudīt ierēdņu, kuru pakļautībā strādā apelācijas sūdzības iesniedzējs, rīcību, ņemot vērā atbildētājas pieņemtos novērtēšanas kritērijus; turklāt CDT kļūdaini uzskatīja, ka vardarbībā, par kuru sūdzējās apelācijas sūdzības iesniedzējs, ir vainojami citi darbinieki, lai gan viņš tajā vaino tieši un tikai EIB;
- apelācijas sūdzības iesniedzējs kā apelācijas sūdzības pamatu min lūguma veikt pierādījumu savākšanas pasākumus noraidīšanu, pierādīšanas pienākuma maiņu un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi. Šajā sakarā CDT neesot norādījusi pamatojumu attiecībā uz vairākiem izšķirošiem argumentiem vai arī esot sniegusi pretrunīgu un/vai neloģisku pamatojumu, kā rezultātā šis pamatojums būtībā netika norādīts. Šajā sakarā apelācijas sūdzības iesniedzējs it īpaši atsaucas uz atteikumu piemērot Civildienesta noteikumu 41. pantu un prasības atcelt novērtējuma ziņojumu par 2006. gadu noraidīšanu;

- visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka, tā kā attiecīgais darba līgums ir līgums, kas noslēgts privāttiesisko attiecību ietvaros, nav nekāda pamata, kas ļautu pēc analogijas piemērot šīs lietas apstākļiem procesuālos noteikumus, kuri attiecas uz Kopienu ierēdņiem, ar kuriem līgums ir noslēgts publisko tiesību ietvaros.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 10. novembra rīkojumu lietā F-70/07 Marcuccio/Komisija 2010. gada 26. janvārī iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-38/10 P)

(2010/C 80/68)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Tricase, Itālija)
(pārstāvis — G. Cipressa, avvocato)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- katrā ziņā pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem atcelt apstrīdēto rīkojumu;
- atzīt, ka pirmajā instancē celtā prasība, kuras rezultātā tika izdots apstrīdētais rīkojums, bija pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem pieņemama;
- galvenokārt: pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem apmierināt pirmajā instancē celtajā prasībā izvirzītos prasījumus;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējam visus izdevumus un honorārus, kuri viņam bija jāapmaksā gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā;
- pakārtoti: nodot šo lietu atpakaļ Civildienesta tiesai citā iztiesāšanas sastāvā, lai vēlreiz lemtu par šo lietu.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir iesniegta par Civildienesta tiesas 2009. gada 10. novembra rīkojumu. Ar šo rīkojumu kā acīmredzami nepieņemams tika noraidīts pirmais, otrais, trešais un sestais prasījums prasībā, ar kuru tika lūgts piespriet Komisijai

atlīdzināt kaitējumu, kuru bija cietis apelācijas sūdzības iesniedzējs sakarā ar tās atteikumu atlīdzināt viņam atmaksājamos tiesāšanās izdevumus, kuri viņam it kā bija radušies lietā T-176/04 Marcuccio/Komisija.

Savu apgalvojumu atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda uz kļūdainu jēdziena “sūdzība” Civildienesta noteikumu 90. un 91. panta izpratnē interpretāciju un piemērošanu, ar šīm tiesību normām saistītās judikatūras nepamatotu un neloģisku neievērošanu, pamatojuma pilnīgu trūkumu, pienākuma neņemt vērā ar nokavēšanos iesniegtu iebildumu rakstu neievērošanu, procesuālu pārkāpumu, kas radies sakarā ar dokumenta, kura nosaukums ir “lūgums izbeigt tiesvedību”, iesniegšanu, kā arī Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pārkāpumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 25. novembra rīkojumu lietā F-11/09 Marcuccio/Komisija 2010. gada 3. februārī iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-44/10 P)

(2010/C 80/69)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Tricase, Itālija)
(pārstāvis — G. Cipressa, avvocato)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- katrā ziņā pilnībā un bez jebkādiem ierobežojumiem atcelt apstrīdēto rīkojumu;
- atzīt, ka pirmajā instancē celtā prasība, kuras rezultātā tika izdots apstrīdētais rīkojums, bija pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem pieņemama;
- galvenokārt: pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem apmierināt pirmajā instancē celtajā prasībā izvirzītos prasījumus;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējam visus izdevumus un honorārus, kuri viņam bija jāapmaksā gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā;

— pakārtoti: nodot lietu atpakaļ Civildienesta tiesai citā iztiesāšanas sastāvā, lai tā vēlreiz lemj par šo lietu.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir par Civildienesta tiesas 2009. gada 25. novembra rīkojumu. Ar šo rīkojumu kā daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota tika noraidīta prasība par atbildētājas atteikumu 100 % apmērā atmaksāt apelācijas sūdzības iesniedzēja medicīniskos izdevumus.

Savu apgalvojumu atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda uz kļūdainu jēdziena "Eiropas Savienības iestādes izdota lēmuma pamatojums", jēdziena "iespēja papildināt lēmuma pamatojumu", kā arī tiesību principu par pierādījumu iesniegšanu un novērtēšanu interpretāciju un piemērošanu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs arī atzīmē, ka kļūdaini interpretēti un piemēroti ir jēdzieni "apstrīdams akts" un "lēmums, ar ko tikai apstiprina kādu iepriekšējo lēmumu".

Prasība, kas celta 2010. gada 10. februārī — SP/Komisija

(Lieta T-55/10)

(2010/C 80/70)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: SP SpA (Brescia, Itālija) (pārstāvis — G. Belotti, avvocato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 8. decembra lēmumu, ar kuru grozīts tās iepriekš, 2009. gada 30. septembrī pieņemtais Lēmums C(2009) 7492, galīgā redakcija;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2009. gada 8. decembra lēmumu, kas apstrīdēts šīs prasības ietvaros, Komisija grozīja tās iepriekš, 2009. gada 30. septembrī pieņemto Lēmumu C (2009) 7492, galīgā redakcija, kurā Komisija atsevišķiem uzņēmumiem, to skaitā arī prasītājai, bija inkriminējusi dalību aizliegtas vienošanās īstenošanā. Ar 2009. gada 8. decembra lēmumu Komisija, vispirms atzīstot, ka 2009. gada 30. septembra lēmumā ir izdarīta "atsauce uz pielikumu, kurā ir ietvertas tabulas, kas atspoguļo betona stiegru cenu izmaiņas aizliegtās vienošanās darbības laikā", un norādot, ka "šis pielikums 2009. gada 30. septembra lēmumā nav ietverts", nolēma grozīt šo lēmumu, lai, pievienojot trūkstošās tabulas, papildinātu šīs prasības ietvaros apstrīdēto lēmumu.

Savas prasības pamatojumam prasītāja ir izvirzījusi šādus prasības pamatus:

- 1) vēlākas trūkumu novēršanas lēmumā, kurā pieļauta būtiska kļūda, prettiesiskums: Komisija nav tiesīga *a posteriori* novērst trūkumus lēmumā, kurš ir acīmredzami spēkā neesošs, jo tā pieņemšanas laikā tas bija nepilnīgs; tas ir ļoti būtisks apstāklis, kas kā tāds nav labojams;
- 2) kļūdaina juridiskā pamata izvēle: Komisija ir norādījusi, ka apstrīdētā lēmuma juridiskais pamats ir EOTKL 65. pants un Regula (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾, bet šie juridiskie pamati ir acīmredzami nepiemēroti Komisijas izvirzīto mērķu sasniegšanai (proti, papildināt/grozīt tās iepriekš pieņemto lēmumu, kurš ir bijis nepilnīgs). Tā rezultātā otrais lēmums, kurš tiek apstrīdēts šīs prasības ietvaros, ir atceļams acīmredzama atbilstoša juridiskā pamata trūkuma dēļ.

Prasītāja norāda arī uz labas pārvaldības principa pārkāpumu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 10. februārī — *Acciaierie e Ferriere Leali Luigi un Leali*/Komisija

(Lieta T-56/10)

(2010/C 80/71)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA (Brescia, Itālija), Leali SpA (Odolo, Itālija) (pārstāvis — G. Belotti, avvocato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 8. decembra lēmumu, ar kuru grozīts tās iepriekš, 2009. gada 30. septembrī pieņemtais Lēmums C(2009) 7492, galīgā redakcija;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši, kā lietā T-55/10 *SP*/Komisija norādītie.

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 80/62	Lieta T-28/10: Prasība, kas celta 2010. gada 26. janvārī — <i>Euro-Information/ITSB</i> (“EURO AUTOMATIC PAYMENT”)	37
2010/C 80/63	Lieta T-29/10: Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — <i>Nīderlande/Komisija</i>	38
2010/C 80/64	Lieta T-30/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — <i>Reagens/Komisija</i>	39
2010/C 80/65	Lieta T-32/10: Prasība, kas celta 2010. gada 22. janvārī — <i>Ella Valley Vineyards/ITSB</i> — <i>Hachette Filipacchi Presse</i> (“ELLA VALLEY VINEYARDS”)	40
2010/C 80/66	Lieta T-33/10: Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — <i>ING Groep/Komisija</i>	40
2010/C 80/67	Lieta T-37/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 30. novembra spriedumu lietā F-55/08 <i>De Nicola/EIB</i> 2010. gada 28. janvārī iesniedza <i>Carlo De Nicola</i>	42
2010/C 80/68	Lieta T-38/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 10. novembra rīkojumu lietā F-70/07 <i>Marcuccio/Komisija</i> 2010. gada 26. janvārī iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i>	43
2010/C 80/69	Lieta T-44/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 25. novembra rīkojumu lietā F-11/09 <i>Marcuccio/Komisija</i> 2010. gada 3. februārī iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i>	43
2010/C 80/70	Lieta T-55/10: Prasība, kas celta 2010. gada 10. februārī — <i>SP/Komisija</i>	44
2010/C 80/71	Lieta T-56/10: Prasība, kas celta 2010. gada 10. februārī — <i>Acciaierie e Ferriere Leali Luigi un Leali/Komisija</i>	45

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

